Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Телефон: HEnderson 4-0807 4-0237
Тел. УНС.: HEnderson 4-1016

РІК LXI Ч. 160. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 29-го ЛИПНЯ 1953. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 29, 1953. No. 164. VOL. LXI.

ВОЄННІ ДІЇ В КОРЕЇ ПРИПИНЕНІ

ПРЕЗИДЕНТ ДОМАГАЄТЬСЯ ВІД КОНГРЕСУ $200 МЛН. НА ВІДБУДОВУ КОРЕЇ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер звернувся вчора формально до Конгресу, домагаючись повновластей на початкову витрату 200,000,000 долярів з державної скарбниці на допомогу Південній Кореї та на започаткування відбудови її знищеного війною господарства. Президент Айзенгавер в своєму посланні до Конгресу в цій справі заявив, що „ціль тих заходів можна швидко зміряти в двох напрямах: перший є критична потреба для Кореї після трьох років трагічної і нищівної війни, а другим є нагода для вільного світу доказати свою волю і здібність зробити конструктивне добро для справи волі і миру". Негайно після того сенатська Комісія Асигнувань погодилась піддержати пропозицію президента та запропонувати Конгресові, — щоб він уповноважив президента до використання 200,000,000 долярів на допомогу й відбудову Кореї з тих фондів, які вже були ухвалені Конгресом на ведення корейської війни. Так само республіканські лідери обидвох палат Конгресу запевнили швидку акцію в Конгресі в цій справі, правдоподібно ще цього тижня. Президент заявив, що вимагана ним сума 200,000,000 долярів є тільки першою частиною програми відбудови Кореї, яка триватиме від двох до п'ятьох років і в загальному виноситиме понад 1,000,000,000 долярів. Проте, дальші рекомендації в тій справі будуть предложені президентом Конгресові вже на черговій сесії. Вимагаючи тих додаткових фондів на допомогу для Кореї, президент Айзенгавер сказав про ті величезні жертви, що їх склала Корея впродовж трьох років боротьби проти комуністичної агресії. В тій війні, твердив президент, понад 1,000,000 корейців було вбитих, 2,500,000 залишились без даху над головою, головно ті, що втекли перед комуністичною навалою з півночі, й тепер є в Кореї понад 5,000,000 осіб, зданих виключно на допомогу іззовні.

Підвишка поштових оплат не буде вирішена на теперішній сесії Конгресу

Вашингтон. — Уряд втратив надію, що на цій сесії Конгрес зможе ухвалити закон про підвишку поштових оплат. Проти цього закону виступають демократичні члени Конгресу, а також деякі республіканці, що будуть старатися про перевибір в найближчому році. Підвишка поштових оплат мала принести дохід $240,000,000, але вона не покрила б вповні поштового дефіциту, який навіть після пропонованої підвишки виносив би ще 75 мільйонів долярів. Дохід із одноцентової підвишки від звичайних листів виносив би $150,000,000, від оплати за посилки другої кляси $20,000,000, третьої кляси $52,000,000, а від оплат за книжки $18,500,000. Провідник Палати Репрезентантів Джозеф В. Мартін заявив, що він вірить, щоб закон про підвишку поштових оплат міг бути ухвалений ще на цій сесії, але республиканський провідник у Сенаті сен. Вільям Ф. Новленд сказав, що він нічого не знає про те, що уряд залишив справу підвишки поштових оплат на цій сесії Конгресу, і додав що поштовий закон зможе продовжити сесію Конгресу поза 1 серпня.

Комісії Конгресу ухвалили видатки на військові споруди

Вашингтон. — Комісії Збройної Служби Палати Репрезентантів і Сенату схвалили видатки, обраховані на пів більйона долярів для спорудження військового значення в країні й закордоном. У двох комісіях стверджено розбіжність, при чому Комісія Палати Репрезентантів погодилася на вищу суму ($515,176,000) ніж та, яку висувала Сенатська Комісія (490,146,930). Проте і та і та сума нижчі від запропонованої департаментом оборони, себто від 533,903,000 долярів. Справоздання про наради в комісіях виявляє подрібно окремі позиції видатків, серед яких є значна сума на поліпшення шляхів у Алясці та на засекречені побудови, що їх місце і призначення не виявлено.

Д-р М. Айзенгавер закінчив подорож по Латинській Америці

Ріо де Жанейро. — Д-р Мілтон Айзенгавер закінчив свій п'ятиденний побут в Бразилії, що дало йому можливість пригланутись країні та відбути розмови з найвищими державними достойниками. Зокрема д-р Айзенгавер оглянув центри вирощування кави та індустріяльні міста Бразилії. Ніякого офіційного повідомлення про зміст розмов висланника президента ЗДА з президентом Бразилії не появилося і візита мала радше приватний характер. З Бразилії д-р Айзенгавер з своїм оточенням повертається до ЗДА, виконавши, таким чином, свою місію відбути „добросусідську" візиту до країн Латинської Америки.

АЙЗЕНГАВЕР ПОГОДЖУЄТЬСЯ ЗМЕНШИТИ ЧИСЛО ІМІҐРАНТІВ ДО 209,000

Вашингтон. — Конгрес має ухвалити на теперішній сесії, що закінчиться 1 серпня ц. р., цілий ряд нових законів, між ними і закон про допущення до цієї країни, поза квотою, ще 240,000 нових іміґрантів, головно тих, що втекли з-поза залізної заслони. Тому, що в Сенаті є сильна опозиція проти проєкту цього іміґраційного закону, який веде демократичний сенатор з Невади Пет МекКарран, президент Айзенгавер заявив, що він погоджується на те, щоб число нових іміґрантів зменшити до 209,000. „Це небуде те, про що я просив, сказав президент Айзенгавер, але принаймні буде щось". Ці іміґранти мали б прибути до ЗДА впродовж найближчих трьох років після ухвалення закону. Комісія Правил в Палаті Репрезентантів ухвалила вже цей закон про допущення 240,000, але в Сенаті він не міг би дістати потрібної більшости, і тому уряд погоджується на зменшення числа іміґрантів до 209,000. Сенатор МекКарран виступає проти цього закону, бо боїться, що з новими іміґрантами може прослизнути багато комуністів.

ВИМІНА ПОЛОНЕНИХ ПОЧНЕТЬСЯ 5-го СЕРПНЯ

3,313 АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЯКІВ Є В КОМУНІСТИЧНОМУ ПОЛОНІ, А 13,285 ПРОПАЛО В АКЦІЇ

Токіо. — Ген. Марк Кларк, головний командувач альянтських збройних сил на Далекому Сході, повідомив сьогодні вранці, що виміна альянтських і комуністичних полонених почнеться з днем 5-го серпня та що комуністи повідомили, що вони повернуть 12,763 альянтських полонених, в тому 3,313 американців. Кількість названих комуністами альянтських полонених вважається в альянтських колах за неповну, бо в останньому повідомленні департаменту оборони у Вашингтоні сказано, що 13,285 самих тільки американських вояків „пропало в акції". З інших полонених комуністи заповіли звільнення: 8,186 південних корейців, 922 англійців, 12 французів, 228 турків, 15 австралійців, 40 філіппінців, 22 коломбійців, 14 канадійців, 6 південних африканців, 3 японців та по одному грекові і бельгійцеві. Альянти зі свого боку повернуть комуністам коло 74,000 їхніх полонених, в тому 69,000 північних корейців і коло 5,000 китайців. Це тільки ті полонені, що добровільно погодились на репатріяцію. Рівночасно комуністичне командування повідомило, що в червоному полоні перебуває, зглядно, що комуністи звільнять усіх 12,763 альянтських полонених, в тому 3,313 американців. Альянти повідомили, що вони передадуть під невтральну опіку й контролю близько 14,500 полонених китайців та 7,800 північних корейців, які відмовились від репатріяції. Це ті, що залишилися, або яких з вернено до таборів полонених після того, як президент Південної Кореї, Сингмен Рі, самочинно наказав звільнити понад 27,000 тих комуністичних полонених, які відмовилися від репатріяції. Виміна полонених, згідно з альянтськими підрахунками, триватиме понад 40 днів.

Американський Червоний Хрест допомагатиме полоненим у Кореї

Вашингтон. — Американський Червоний Хрест повідомив про свої пляни приїзду тися до працівників міжнародного Червоного Хреста, які матимуть тепер особливо багато праці в Кореї. Доступ праці представників цієї міжнародної організації була в Кореї дуже обмежена, оскільки комуністи не допускали її представників відвідувати табори полонених вояків Об'єднаних Націй в Північній Кореї. Тепер, після підписання перемир'я, комуністи, згідно з пунктами домовленості, не можуть ставити таких перешкод і тому полонених можуть бути розділювана безпосередньо в Північній Кореї. Таких обмежень досі не знали табори полонених у Південній Кореї, де приміщувались червоні корейці та китайці і куди представники міжнародного комітету Червоного Хреста, згідно з постановами Женевської конвенції, мали завжди змогу приїжджати. В дорозі на Далекий Схід вже знаходиться віцедиректор Американського Червоного Хреста Джеймс Ніколсон, який, разом з директором Американського відділу на Далекому Сході, безпосередньо опікуватиметься полоненими в Кореї. Представники Червоного Хреста негайно побувають в таборах воєннополонених, при чому привезуть вояками найнеобхідніші речі. Вони допоможуть полоненим нав'язувати зв'язок з їхніми родинами. Кожний з полонених зможе вислати до своїх рідних радіотелеграму з 50 слів, яка буде трансмітована з радіовисильні в Токіо безпосередньо до Америки. Опіка Червоного Хреста буде продовжуватися над звільненими полоненими аж до прибуття на батьківщину. Всі видатки, зв'язані з опікою над полоненими, включно з телефонічними розмовами хворих і ранених полонених, які перебуватимуть на лікуванні в шпиталях Японії, покриватиме також ця організація.

Палата Репрезентантів перевірятиме виховні і філянтропійні фундації

Вашингтон. — Палата Репрезентантів більшістю 209 проти 163 голосів прийняла резолюцію про те, щоб відбути перевірку фондів виховання і філянтропійних фундацій. Для цієї цілі буде зорганізована окрема комісія з членів Палати Репрезентантів, яка перевірятиме, чи ті фундації, що не платять державних податків (таких фундацій у ЗДА є коло 300,000) видають свої фонди на цілі, вказані в їхніх статутах, і чи ці фонди не йдуть часом на підтримку протиамериканських дій, підривну акцію, політичні цілі або на те, щоб впливати на вирішення урядовців. Цю резолюцію вніс республіканський конгресмен В. Керрол Ріс із Теннесі. З дебат над цією резолюцією виходить, що ця нова комісія перевірятиме, між іншими, Фордівську Фундацію. Фундація Форда визначила 15,000,000 на те, щоб досліджувати методи конгресових комісій, які досліджуватимуть комуністичне просякання до американських інституцій. Ця діяльність Фордівської Фундації образила багатьох конгресменів і настроїла їх проти неї.

Д. ГАЛИЧИН В ІМЕНІ УКК ДЯКУЄ СЕН. ГЕНДРІКСОНОВІ ЗА ОБОРОНУ НОВИХ ВТІКАЧІВ

Ню Йорк. — Дмитро Галичин, як діючий заступник голови Українського Конгресового Комітету та голова українського відділу в етнічній секції Красового Комітету Республіканської партії, вислав до сенатора Роберта С. Гендриксона, республиканця з Ню Джерзі, окремого листа, висловлюючи йому подяку за його оборону нових втікачів з-за залізної заслони перед нападами комуністичної пропаганди. В листі до сенатора Гендриксона м. і. сказано:

„Мою увагу звернули Ваші заваги до Конгресового Протоколу з 15-го липня відносно облудних перекручувань совєтською пропагандивною машиною звідомлень сенатської Правничої Комісії в справі скитальців і втікачів у Західній Европі, з метою очорнити їхнє добре ім'я та знеславити репутацію людей, які втікають теп з-поза залізної заслони „в пошукуванні волі та гідних можливостей життя" — кажучи Вашими словами. Правдиві американці погодяться з Вами, що „це не є злочином виступати проти тиранії, як не є злочином втікати від тиранії". Ваші зусилля розкрити та виявити совєтські брехні заслуговують на апробату всіх американців. Як екзекутивний заступник голови Українського Конгресового Комітету Америки... я радий заявити, що наші почування є цілком по боці Ваших намагань виявити справжніх злочинців в теперішньому напруженні міжнародних відносин. Всі ми знаємо, що між натаврованими Совєтами „злочинцями" знаходяться численні патріоти мого національного походження, українці, „злочином" яких є те, що вони на полях бою та в підпіллі боролись

(Закінчення на стор. 4-тій)

ГЕН. КЛАРК ПІДПИСУЄ ПЕРЕМИР'Я

Три години після того, як голови альянтської і комуністичної делегацій, ген. Вільям Гаррісон і ген. Нам Іль, підписали договір про перемир'я в Панмунджомі, цей договір був окремо підписаний ще головним командантом альянтських збройних сил в Кореї, ген. Марком Кларком, та головн. командантами північно-корейських і комуно-китайських військ. Ген. Кларк, підписуючи договір (на фото) перестерігав, що це є тільки „припинення" а не закінчення воєнних дій.

Конгрес стримано оцінює перемир'я в Кореї

Вашингтон. — Конгрес стримано оцінює підписання перемир'я в Кореї. Сенатори вдоволені з того, що закінчилося вбивання людей, але не виявляють великої радости з такого закінчення війни. Сенатор Вільям Ф. Новленд з Каліфорнії заявив, що це не Об'єднані Нації перемогли в Кореї, як говорили президент Айзенгавер і секретар стейту Доллес, бо ЗДА вислали до Кореї 90% війська і мали 95% усіх втрат між державами, що належать до ОН (Південна Корея не є членом ОН). Також сенатори проти того, щоб червоний Китай допустити до членства в ОН. Сен. Новленд сказав: „ЗДА і Корейська Республіка дали 95% війська проти комуністичної агресії". Він проти того, щоб невтральні країни своєю більшістю схотіли прийняти червоний Китай до ОН.

Маленков називає перемир'я в Кореї перемогою червоних

Москва. — Маленков вислав до прем'єра північної Кореї телеграму з заявою про повну допомогу Совєтів „для віднискання національної єдности корейської держави та відбудови національної економіки". Корейське перемир'я — це „велика перемога народу північної Кореї і китайських добровольців", заявив совєтський можновладець. Водночас Маленков висловив побажання, щоб північні корейці успішно розв'язали всі ті проблеми, що їх вони мають розв'язати, натякаючи, очевидно, на політичну конференцію, яка має зібратись для обговорення всіх тих справ.

Великі морські маневри у вересні цього року

Вашингтон. — Морські флоти 9-ти з 14-ти держав Атлянтійського Пакту візьмуть участь у великих маневрах на Атлянтійському океані. Маневри почнуться 16-го вересня і триватимуть 19 днів. У маневрах візьмуть участь морські воєнні флоти З'єдинених Держав, Бельгії, Канади, Данії, Франції, Голляндії, Норвегії, Португалії і Англії. Вперше в історії морських операцій цими маневрами керуватимуть об'єднані морські штаби трьох окремих теренів — Атлантику, Европи й Англії.

2 американські лікарі оглядали кардинала Степінача

Загреб. — Два американські і три югославські лікарі відвідали хворого кардинала Степінача, що його півтора роки тому випущено з в'язниці. Степінач має 54 роки і терпить на надмір червоних кров'яних тілець. Останньої суботи прилетіли до Загребу два американські спеціялісти, а саме, д-р Джан Лоренс, директор лабораторії університету у Берклі в Каліфорнії, і д-р Ружіч, шеф хірургічного відділу у шпиталі Святого Хреста в Шікаго. Вони ствердили, що нема безпосередньої небезпеки для життя кардинала і похвалили місцевих лікарів за їхню діягнозу та лікування. Кард. Степінач перебуває у своєму рідному селі Красіч недалеко Загребу, як наказала йому югославська комуністична влада.

Продовжується чистка серед німецьких комуністів

Берлін. — Ще два чільні німецькі комуністи попали в неласку. Вільгельм Зайсер — член політбюра німецької комуністичної партії та міністер державної безпеки у Східній Німеччині і Рудольф Герштад — директор комуністичної „Ноєс Дойчлянд", поділили долю Макса Фехнера, кол. міністра справедливости: їх викинули з партії та усунули з їхніх становищ. Їхня дальша доля невідома. Здогадуються, що вони програли, як противники Вальтера Ульбріхта, першого секретаря центрального комітету німецької комуністичної партії.

АЛЬЯНТИ І ЧЕРВОНІ ПОЧАЛИ ЗДІЙСНЮВАТИ ПОСТАНОВИ ДОГОВОРУ ПРО ПЕРЕМИР'Я

Токіо. — В Кореї замовкли гармати. Воєнні дії на цілому корейському фронті від Жовтого по Японське море припинено у вівторок в 10-ій годині вечорі місцевого часу, (що відповідає 9-ій годині ранку в понеділок нюйоркського часу), отже точно 12 годин після підписання договору про перемир'я в Панмунджомі. Бої припинено на знак світляних сигналів, білих по альянтському та червоних, зелених і жовтих по комуністичному боці. Негайно після того альянтські й комуністичні війська почали відступати на два кілометри від фронтової лінії, щоб в той спосіб створити невтральну демаркаційну лінію, як це передбачено договором про перемир'я.

Спостерігачі стверджують, що припинення боїв на фронті відбулося без особливого ентузіязму з боку вояків. Не було жадного „братання" між альянтськими й комуністичними вояками, що після трьох років уперше стояли спокійно напроти себе не стріляючи. Відступ тояків по обидвох боках фронту повинен закінчитись впродовж 72 годин. Відділи американської морської піхоти перші почали відступ у вівторок рано, виходячи з окопів та бункрів та відступаючи зі спущеними вниз рушницями. Вони обернулися спинами до вчорашніх ще „стратегічних позицій", в обороні яких довелось їм звести не один бій і за які ще вчора гинули їхні товариші. Бої припинено не тільки на суходільному фронті, але й на морі та в повітрі. Останні американські бойові літаки вернулись з місії над ворожою територією за годину перед припиненням воєнних дій. Узгіднена безпосередньо перед підписанням перемир'я демаркаційна лінія признала комуністам майже ввесь той терен, що вони здобули в останніх боях, головно в районі Кумсонг. Альянтська головна квартира проголосила дальші подробиці перемир'я, як теж мапу демаркаційної лінії і названа морські, повітряні та залізничі порти, через які, невтрального контролею, можуть відбуватися визначені договором про перемир'я рухи альянтських і комуністичних військ.

ПРЕЗ. АЙЗЕНГАВЕР ДІСТАНЕ ВІЧНЕ ПЕРО, ЩО НИМ ПІДПИСАНО ПЕРЕМИР'Я

Мунсан, Корея. — Ген. Марк Кларк, головнокомандувач альянтських військ на Далекому Сході, заявив, що він особисто передасть президентові Айзенгаверові в дарунку одно з вічних пер, що ними підписано договір про перемир'я в Кореї. Ген. Кларк підписав 6-ма перами 9 підписів договору. Зате ген. Гаррісон, голова альянтської мирової делегації, підписав мировий договір пером, що ним користується вже 10 років. Запитаний журналістами, якої марки є те перо, генерал всміхнувся і сказав: „Це — військова тайна".

Англійці піддержують червоний Китай

Лондон. — С. Ллойд, заступник британійського міністра закордонних справ заявив в англійському парляменті, що англійський уряд настоюватиме на переведенні дискусії про допущення червоного Китаю до Об'єднаних Націй. Подібну заяву склав у Палаті Лордів урядовий міністер закордонних справ, лорд Селсбері. Зрештою, лорд Селсбері славив заслугу Об'єднаних Націй, які доказали вперше, що солідарне протиставлення будь-якій агресії за принципом збірної безпеки — може бути успішне. При цій нагоді англійський міністер підкреслив заслуги З'єдинених Держав у корейському конфлікті і перестеріг перед надією, що можна буде швидко забрати англійські війська з Кореї. Англія не раз заявляла, що комуністичний уряд в Китаї показав, що має фактичну силу та владу і тому треба допустити його до Об'єднаних Націй, як репрезентанта цієї країни.

Франція з більш обережна в цій справі. Справа допущення комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй буде напевне одним із найважніших питань на політичній конференції, пише чоловий французький часопис „Ле Монд". Перемир'я в Кореї є перемогою системи колективної безпеки — заявив Жорж Бідо, французький міністер закордонних справ, а його заступник, колишній кількакратний міністер закордонних справ Шуман підкреслив, що те перемир'я, яке закінчило 3-літню війну в Кореї, повинно бути пересторогою для будьякої іншої агресії.

Чіянг Кай-шек не вірить у мир

Тайпеї, Формоза. — Треба берегтися перед можливістю нової комуністичної агресії деінде в іншому пункті Далекого Сходу, — заявив міністер закордонних справ націоналістичного уряду Китаю, Джордж Єґ. Сам Чіянг Кай-шек не боїться безпосередньо за долю Формози, але звертає увагу, що з корейського фронту звільняться один мільйон червоних китайців, що їх комуністи можуть кинути до інших диверсійних акцій.

100,000 СХІДНИХ НІМЦІВ ПРИЙШЛИ ЗА ХАРЧАМИ НА ЗАХІД

Берлін. — Усупереч совєтським погрозам та утотожнюванню із шпигунами всіх тих, що зголоситься за харчами до розподільних пунктів у західньому Берліні, першого ж дня розподілу харчів зголосилось поверх 100,000 осіб із східньої частини Берліну. Такої навали людей не сподівались найбільші оптимісти з-поміж тих, що взялися за організацію харчової допомоги голодуючим підсовєтським німцям. Люди поприходили з торбами, валізками і навіть дитячими візочками. Стоячи довгими годинами у чергах, серед гарячого дня і великої юрби, коло 5,000 осіб змушені були скористати з лікарської допомоги. На одну особу видавали по 10 фунтів харчів. За підставу для видачі харчів служила особиста виказка, отже ті, які принесли 5 особистих виказок членів одної родини, дістали 50 фунтів харчів. Побоюючись, щоб поліцанти у східній частині Берліну не відібрали харчів, багато німців склали їх тимчасово у своїх свояків та знайомих у західньому Берліні, щоб потім переносити додому частинами. Проте, у першому дні харчової допомоги східньо-німецька комуністична поліція поводилася пристойно, не турбуючи тих, що йшли за харчами на захід і вертали з ними. Невідомо ще, чи не мали якихось неприємностей німці з-поза Берліну, які приїхали зо совєтської зони. На всякий випадок, цей перший день „харчової операції" доказав, що сама ідея про таку допомогу була знаменита.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПЕРЕМИР'Я В КОРЕЇ

Після понад трьох років війни і понад двох років переговорів, в Кореї підписано перемир'я. 12 години після того, як в Панмунджом ген. Вільям Гаррисон за альянтів і ген. Нам Іль за комуністів поклали в понеділок о год. 10-ій рано місцевого часу свої підписи під документ договору про перемир'я, на цілому фронті, від гирла ріки Імджін над Жовтим морем до Японського моря нижче міста Косонґ — замовкли гармати та кулеметні й рушничні стріли, припинились гудіння літаків в повітрі та розриви скидуваних ними бомб, а сотні тисяч вояків можуть встати на повний ріст без страху, що їх груди прошиють кулі.

Припинення дальшого кровопролиття було, здається, єдиною конкретною ціллю перемир'я з альянтського боку. Комуністи, хоч теж про це говорять, мають цілком інші цілі в тому перемир'ю. Вони ж бо це кровопролиття почали своєю аґресією три роки тому. В таких обставинах навіть ця єдина конкретна альянтська ціль в корейському перемир'ю набирає сумнівної вартости. Бо, не знищивши спричинника кровопролиття та не вибивши йому з рук зброї, не можна припинити й самого кровопролиття на довшу мету.

На тему перемир'я в Кореї тепер на кожному кроці, в публічних виступах та в приватних розмовах, повно найрізноманітніших коментарів. Але як же відмінні вони від тих, що їх висловлювано після першої чи другої світової війни й після кожної виграної війни! Тоді, як і тепер, згадується насамперед тих, що на полі бою життя своє віддали, що принесли найбільшу жертву самопосвяти за мир і перемогу. Теж і сьогодні згадується тих понад 25,000 американських вояків, що життя своє поклали на далеких полях Кореї, тих понад 100,000 американських вояків, що назавжди покалічені комуністичними кулями, як і тих 184,000 корейців та 13,500 інших альянтських вояків, що згинули або віднесли рани в боротьбі проти комуністичної аґресії в тій країні. Про них згадав „з найбільшою відданістю" президент Айзенгавер у своєму посланні до народу з нагоди перемир'я, про них згадував державний секретар Доллес і про них згадують усі, що говорять про корейську війну та про перемир'я.

Згадуючи про ці жертви корейської війни та про зв'язані з ними терпіння і трагедії, висловлюється надію, що ці жертви не підуть намарно, бо такі жертви ніколи не пропадають. Але у звичайної людини постійно виникає запит: чи справді теперішнє перемир'я виправдує ціну крови, якою його окуплено? Комуністи почали аґресію й заплатили за неї близько двома мільйонами жертв. Але для них це не є жадна заплата, бо людське життя не має для них жадної вартости. Альянти коштом понад трьох сот тисяч своїх жертв припинили аґресію в цьому одному місці, але ані не знищили аґресора, ані не збудували цими жертвами такої перешкоди, що могла б виключити таку або подібну аґресію в майбутньому. Президент Айзенгавер недармо перестерігає, що перемир'я в Кореї — це тільки припинення кровопролиття на одній ділянці світового фронту, що ще далеко не означає світового миру. Тому він заздалегідь закликає до дальшої пильности та до дальшої консолідації оборонних зусиль.

Припинення воєнних дій в Кореї мала б відповідно „скапіталізувати" щойно політична конференція, передбачена договором про перемир'я. Альянти, виходило б, не мають багато ілюзій щодо можливостей висліду тієї конференції. Америка запевнила Південну Корею, що вона залишить ту конференцію, якщо та впродовж трьох місяців не потрапить винести відповідні рішення, що запевняли б об'єднання Кореї. Південна Корея зі свого боку застерегла собі свободу діяння, якщо б в означеному часі політична конференція не потрапила полагодити тієї справи. Мирних цілей в тому перемир'ю не мають цілком певно комуністи. Отже, теперішнє перемир'я має відносно малі вигляди на те, щоб перетворитись в замирення, хоч би на тому одному фронті.

Війна в Кореї була тільки фрагментом страшного марива нової світової війни, що зависло над світом в результаті існування й політики імперіялістично-аґресивної диктатури Кремля. Перемир'я в Кореї не тільки не усунуло того марива, але навіть не злагіднило його. Воно існуватиме так довго, як довго існує Кремль, як символ аґресії й поневолення. Було б самообманом і, в обставинах, самогубством думати і вірити, що з Кремлем взагалі можливе будь-яке перемир'я.

ЗА „ЦИВІЛІЗОВАНЕ" ВИХОВАННЯ ДІТВОРИ

Пора літніх шкільних вакацій не припиняє турбот виховників про майбутність американського шкільництва. Їм у допомозі стають уряд та гуманітарні управи, прислухаючися до фінансових вимог і складаючи пляни розбудови шкільних будинків та уділювання допомог на розвиток фахових товариств та установ. Поодинокі фахівці виходять з критикою дотеперішнього навчання й дають поради, як посунути наперед шкільну справу.

Велика кількість новоприбуваючих іміґрантів з Европи, признаючи велику дбайливість громад у наладнуванні фінансових потреб американського шкільництва, водночас ставиться з резервою до системи самого виховання. Деякі, навіть фахові европейські педагоги, не щадять критичних завваг щодо поведінки американської дітвори, вважаючи її просто некультурною, в порівнянні з европейською.

Що воно справді так, пише також американка Рут МекКенні в журналі „Голідей", видаванім у Филаделфії. Перебуваючи довший час у Парижі, вона просто була вражена лагідною поведінкою французьких дітей супроти своїх батьків і джентелменською поведінкою шкільної молоді у взаємнім відношенні. Вона наводить приклад двох шкільних хлопців, з яких один, ідучи до школи, вступав подорозі до свого сусіда, чемно його поздоровив, подав руку, як це буває між старшими особами, після чого вони обидва пішли до школи. Завваживши це, вона присвятила більше часу на вивчення поведінки французьких школярів і прийшла до висновку, що „діти в Парижі виглядають занадто добрі, занадто ніжні, занадно чемні, щоб у це можна було повірити. І справді вони дуже бліді, дуже малі, дуже спокійні, як на їх вік — зовсім не такі, як повні життя, крикливі американські діти. Я тільки не знала, чи вони були щасливі". — Оце завваги американки на адресу паризької дітвори.

За якийсь час Рут МекКенні могла практично визначити різницю між поведінкою американської і французької шкільної молоді, коли її 11-літній синок, Патрік, пішов до паризької школи. Це був здоровий, рухливий американець, поведінка якого викликала не так обурення вчителів та шкільних товаришів, як здивування й засуд. Його назвали просто „монстром", а господар кляси заявив батькам, що хлопець мабуть хворий з причини надміру сильного діяння залоз, і висловив своє співчуття.

Але так було тільки в першому році. Другого року перебування Патріка у паризькій школі мажна було завважити, що він „всихає", хоч на ділі він виріс на один цаль. Учитель у розмові з батьками почав хвалити хлопця, і заявив, що він „уродливий". За якийсь час учитель ствердив, що Патрік не такий „цивілізований" хлопець, як інші французькі діти.

Авторка статті приходить до висновку, що „цивілізація" дитини починається в домашньому оточенні змалку. В Америці занадто енерґійних дітей називають „дітьми з проблемою", тобто такими, що спричиняють родині турботи. В Парижі таких „дітей з проблемою" нема, бо їх виховують змалку мами і передають лагідно вихованими під дальшу опіку учителям. Під час шкільного виховання вчителі сходяться на конференції з батьками і так, поступово, молодь виростає під „цивілізованою" опікою школи й батьків.

Обговорюючи справу виховання американської дітвори, виховний референт „Ню Йорк Таймсу", Бенджамін Файн, у своєму „Виховному огляді" з 12 липня стверджує, що в Америці під теперішню пору зростає кількість місцевих і стейтових громадянських шкільних комітетів. Це — новий рух, який має на меті впливати на зміну американського шкільного виховання. Цей рух почався чотири роки тому, від заснування Крайової Громадянської Комісії для Публічних шкіл. Тепер більше, ніж коли небудь давніше, пересічний громадянин активно цікавиться шкільною справою своєї громади і гордий з того, що спричиняється чимось до поправи шкільної системи. Сьогодні в Америці є 8,000 громадянських комітетів для публічних шкіл, з яких 2,000 стоять у постійних зв'язках з Крайовою Громадянською Комісією для допомоги при розв'язці місцевих проблем.

В українсько-американській пресі з'являються час від часу критичні завваги на тему недостачі виховання дітвори українського роду. Це здебільша цінні завваги, які, одначе, не посувають вперед ні української шкільної проблеми, ні виховання дітвори. Це мабуть тому, що нема відповідного зрозуміння шкільної справи виховання серед загалу громадян українського походження.

Свідоміші провідні громадяни повинні поважніше поставитися до українського шкільного питання і дати в своїх місцевостях ініціятиву до заснування місцевого українського шкільного чи виховного комітету для обговорення виховних справ і допомоги батькам у їх труднощах при вихованні дітей. Ця тиха праця може дати гомінкі наслідки, про які так побиваються амбітні одиниці серед української спільноти.

Микола Барвінський

СУЧАСНЕ ВСЕСВІТНЄ ЛИХО ТА ЙОГО ПОЛАГОДЖЕННЯ

Згідно з даними Статистичного Бюра в ЗДА, ціни на продукти споживання й предмети першої потреби весь час зростають. Це зростання цін помітне і на цінах на будинки та приміщення. За останній місяць в ЗДА, за згаданими даними, ціни на споживання збільшилися на ½% — 1%. Коли ж порівняти до минулих років і за базу взяти пересічні ціни за час 1947-1949 рр. (1947-1949 р. — 100), то сучасні ціни дорівнюють 114%, а до цін 1935-1939 р.р. — 191,5%. Такий стан з підвищенням цін в ЗДА.

В інших країнах по цей бік залізної заслони ціни теж зросли і в далеко більшій мірі, ніж в ЗДА. Коли взяти ціни 1947 року за 100, то в Англії ціни на споживчі й промислові товари зросли більше як на 139%, у Франції — більше як на 239%, в Австрії — на 332%, в Японії — на 267%, а в країнах Латинської Америки — від 145% в Бразілії до 353% в Арґентіні. Це піднесення цін болюче відчувається в бюджеті всіх прошарків населення, оскільки піднімаються ціни і на товари промисловогвиробу.

В ЗДА болюче питання, що виникає з підвищенням цін, менше відчувається населенням, оскільки за договорами робітники автоматично одержують відповідну підвишку платні, а там, де цього немає, за допомогою своїх професійних організацій успішно добиваються підвищення платні.

Взагалі ж ЗДА, треба гадати, менше шансів мають підпасти страшним потрясенням, що мають назву — криза і що є притаманні капіталістичній системі. Справа в тім, що ЗДА мають „Емплоймент акт 1946 р." Це є закон про затруднення, прийнятий ще в 1946 році. Цей закон покладає на федеральний уряд обов'язок слідкувати, щоб в країні були забезпечені працею всі, хто бажає й може працювати, сприяти найбільшій продуктивності праці і зберігати купівельну здібність населення. Отже, завданням цього закону є через свого роду контролю над капіталістичним господарством запобігати різного роду потрясенням, що притаманні капіталістичному господарству. Але цей закон не ставить ніяких обмежень для вільного капіталістичного господарства і ні в чому не обмежує приватної ініціятиви, конечної при вільній системі господарювання. Таким чином, завдяки контролі над капіталізмом (а не окремим господарством) ЗДА, при мудрій зовнішній політиці, можуть уникнути кризи.

Але інтереси З'єдинених Держав Америки тісно пов'язані з інтересами народнього господарства інших країн. Нині в світі не може бути льокалізованої кризи, яка захопила б лише одну якусь країну, не перейшовши її державних кордонів. Зменшення купівельної здібности людей в одній країні болюче відбивається на експорті другої країни, бо уражена кризою країна не може й не має чим оплачувати довожуваний до неї крам з другої країни, де немає кризи. Країна ж експортер, що вивозить товари, в свою чергу примушена буде скоротити своє виробництво, бо не матиме куди збувати свої товари. Отже, почнеться безробіття, консервація підприємств — і те, що звичайно звуть кризою.

На початку ми навели ряд цифр з різних країн вільного світу, з яких видно, що в тих країнах не зовсім гаразд з цінами на споживчі і промислові товари. ЗДА, як найбагатша країна світу, намагаються допомогти всім країнам, що потребують допомоги, як своїми кредитами, так і безповоротними позиками. Дня 24 червня цього року Палата Представників ухвалила законопроєкт про передачу Пакістанові в дарунок одного мільйона тонн пшениці. 700,000 тонн пшениці Пакістан вже одержав. Як заявив президент Айзенгавер, ЗДА не вимагатимуть грошей за споживчі товари на суму 15 мільйонів долярів, вислані для голодуючої людности Східньої Німеччини. Можна було б значно продовжити список країн, що одержують реальну допомогу від ЗДА.

Як же виглядають подібні справи в країнах комунізму, що перебувають за залізною заслоною? Про якесь нормальне життя там годі й говорити. Адже все життя людей в СССР і його сателітах строго реґляментоване комуністичною партією, а партія стремить не до заспокоєння інтересів людности, а до поширення революції, на що й витрачається всі засоби.

В СССР ніколи не може бути кризи народнього господарства в такому сенсі, як її розуміють в країнах з християнською цивілізацією. Адже при комунізмі з його системою рабської праці не держава існує для людей, як має бути в нормальних умовинах, а навпаки — люди існують для держави. Тим то, коли СССР потрібно вивезти за кордон якусь кількість збіжжя, то населення просто позбавляють хліба, засуджуючи його на голодову смерть, як це було в Україні 1933 року, коли замордовано штучно створеним голодом кілька мільйонів українських селян, які не хотіли йти до колгоспів.

Отже, про кризу у СССР не може бути й мови, бо все життя нещасних людей під совєтами є постійно „надкризою", і населення там не живе, а животіє, за винятком членів партії та енкаведистів. А через те, що — як ми вже зазначали, — нині не може бути криза льокалізованою, ненормальний стан життя в комуністичних країнах болюче відчувається і в народньому господарстві всіх країн вільного світу.

Чи втрачають щось на злиденному житті людности СССР її правителі? Нічогісенько! Вільний демократичний світ мусить нарешті усвідомити, що правителі СССР — не є влада в звичайному розумінні цього слова. Влада в СССР є звичайною собі бандою грабіжників, що ніяких засад будь-якої моралі чи то християнської че іншої не мала і не матиме. Це є кримінальні елементи, що живуть лише для себе. Вони, як показують останні події в Москві, гризуться між собою, взаємно один одного знищуючи. Вільний демократичний світ проявляє до них велику несправедливість, вимагаючи від них якихось чеснот і морального поводження. А до цього вони нездатні. Большевицький ідеолог, московський письменник М. Ґорький дуже вдало висловився: „народжений плазувати, літати не може". А від комуністів вимагають літати!

Але ЗДА не всилі нагодувати весь світ, та й чи буде справедливим, коли ЗДА допомагатимуть різним державам світу, а московська імперія, наперекір тому, все руйнуватиме? Щоб поліпшити світовий економічний стан, треба пожвавити між окремими країнами торгівлю. Без участи в міжнародній торгівлі СССР з її сателітами, включаючи й червоний Китай, не може бути налагоджена світова торгівля, а цим самим і світове народне господарство. Але налагодити торгівлю демократичним країнам світу з країнами по той бік залізної заслони, при існуючій там рабській системі господарювання, є не тільки не корисним, а навіть шкідливим. Це й взяла під увагу Генеральна Рада британських Тред-юньйонів, коли в своєму звіті наприкінці червня цього року заперечила апробовану в 1952 році резолюцію про поширення торговельних зв'язків з комуністичними країнами. Як сказано в резолюції, „торгівля між Заходом і Сходом є більш пропаґандивним трюком, ніж діловою справою".

Отже, Генеральна Рада Тред-юньйонів висловлюється проти поширення торгівлі з комуністами. Ну, а як же далі? Вартість прожиття в країнах вільного світу, як ми вже зазначили, рік-у-рік зростає. Це помітно навіть в такій багатій країні як ЗДА. Отже, треба усунути ту причину, що викликає замішання в народньому господарстві світу, а тоді думати, в який спосіб налагодити справу. Такою причиною є шкідлива і злочинна політика Москви. Таким чином приходимо до одного й того ж висновку: Московська імперія мусить бути унешкідливлена. А унешкідливлена вона може бути лише тоді, коли буде зведена до етнографічної території московського народу. Коли буде зреалізована ця операція, тоді інші питання в світовому народньому господарстві будуть дуже легко розв'язані. ЗДА не потребуватимуть роздавати на всі сторони свої доляри, бо не буде причини, що викликає цю потребу.

Ось в такий спосіб можна відвернути всесвітнє лихо.

СПРАВА КОЛГОСПНИКА ГРИГОРЧУКА

Про трагедію одного українського селянина під Совєтами вичитуємо з часопису „Радянська Україна" з 4 липня ц. р. Вичитуємо, звичайно, так, як це можна вичитати з совєтської преси, де все переціджується крізь густе сито цензури і заглянсовується казьонним ґлянсом.

Якийсь К. Сидоренко, „спецкор" цієї газети, виступає нібито в обороні С. Григорчука — колгоспника сільсько-господарської артілі „Перемога" в с. Жадках на Житомирщині. Як виходить з його допису, доведений до розпачу колгоспник С. Григорчук пише до редакції „Радянської України" такого листа:

„... Ранньою весною цього року голова колгоспу виключив мене і родину з колгоспу за те, що я не схотів пасти худобу. А відмовився я від цієї роботи тому, що я — людина молода й здорова — можу принести більше користи на інших роботах в колгоспному виробництві. Хоч голова артілі не вважає нас за колгоспників, я і дружина на роботу виходимо ... Але голова колгоспу Китаєв переслідує нас, погрожує, наказує, щоб нам не записувати трудоднів, не давати роботи. Прошу сказати, хто з нас правий — я чи голова колгоспу Китаєв? З таким запитанням я вже звертався до газети „Радянська Житомирщина". Минуло більше місяця, а звідти ні слова, ні півслова".

Завзятий „спецкор" Сидоренко їде від редакції „РУ" до Жадків, щоб розслідити справу на місці. Але голова колгоспу Китаєв не дає йому й роззявити рота.

— Або я — голова колгоспу, — говорить він, — або Григорчук! Мене надіслали для того, щоб я навів тут порядок. В районовому центрі мене завжди підтримають!

У дальшій розмові з Китаєвим „спецкор" вияснив, що колгоспника Григорчука переведено на пастуха з тої причини, що він не поладив з головою колгоспу. Дотепер він був завідувачем тваринної фарми. І от викликав Китаєв до себе Григорчука і тоном дідича, що „по-батьківському" карає й милує свого кріпака, заявив йому:

— Ти занехаяв тварин, тепер мусиш ставити їх на ноги ... Пастухом будеш ... — і по павзі, прищуливши око: — А відмовишся — пожалієш ...

Через деякий час Григорчукові сказали, що його „за наказом голови" виключили з колгоспу. Ще згодом на присадибній ділянці Григорчука з наказу Китаєва скосили і завезли до колгоспу його власну пшеницю.

Мало того: щоб скріпити своє рішення, голова колгоспу „по-демократичному оформлює" це рішення на зборах бриґади. За совєтським принципом: ану, хто проти — піднесіть руку!

Коли навесні люди вийшли у степ, спробував був зайняти місце біля машин і Григорчук. Йому не дали роботи. Китаєв так велів. Одначе, Григорчук день-у-день виходив до праці. Дружина Григорчука працювала у будівельній бриґаді. А Китаєв нахвалявся:

— Працюйте не працюйте, а трудодні я вам писати не буду! Знайте, що вся власть на місці. Далі району справа не піде, як і будете скаржитись ...

В редакції обласної газети, до якої написав Григорчук листа з просьбою допомогти йому, певно, вирішили не зв'язуватися з Китаєвим і ... набрали в рот води.

— Я казав, що буде помоєму! — нахвалявся Китаєв, зустрівши Григорчука.

Григорчука із дружиною з колгоспу виключили. Тепер вони — безправні люди. З „вовчим білетом", що його вони дістали з управи колгоспу, не прийме їх в Совєтському Союзі жадна фабрика і жаден завод. Вони в положенні далеко гіршому, ніж той кріпак, що втік від свого властителя.

Трагедія родини колгоспника Григорчука — це є трагедія всіх українських колгоспників, позбавлених прав і людської гідности.

В. С.

П. Василенко

ЛЕСЯ УКРАЇНКА І РОСІЯ

До 40-ліття з дня смерти великої української поетки

(1)

Найвидатніші українські письменники - клясики — Шевченко, Франко, Леся Українка, Коцюбинський — в різні часи по-різному інтерпретувалися в совєтській історії літератури та в критиці. Останніми часами в зв'язку з різким націоналістичним російським курсом в совєтській політиці ця інтерпретація клясиків української літератури зводиться до таких основних пунктів: 1. намагання довести, що українські письменники любили ... Росію і були прихильниками „єдиної неділимої Росії", 2. довести, що українські письменники не любили ... Західньої Европи і західньоевропейської культури, 3. довести, що творчість українських письменників розвивалася виключно „під благотворним впливом передової російської літератури" і що тільки братній допомозі „великого російського народу" треба завдячувати, що наші письменники написали якісь твори, 4. довести, що українські письменники були попередниками виразників сучасної шовіністичної ідеології фашистів-большевиків, 5. використати твори українських письменників для антиамериканської пропаґанди. Всі ці завдання намагаються виконати за допомогою нещадної фальсифікації і дивоглядного препарування ідеології і творчости українських письменників. Перед підсовєтськими українськими літературознавцями стоїть тяжке і невдячне завдання вкласти українського письменника в прокрустове ложе цих нечувано безглуздих вимог.

Виконуючи це найновіше і найбезглуздіше „соціяльне замовлення" сучасної большевицької пропаґанди, Є. Кирилюк пише свою „працю" про Шевченка, в якій на кожній сторінці до нудоти відмінює на всі лади стереотипні фрази „великий російський народ", „геніяльний російський народ", „благотворний вплив великого російського народу" і т. д. Я. Д. Дмитерко, не обмежуючися порожньою декламацією, намагається перетворити Шевченка на стопроцентного москаля - єдинонеділимця, приписуючи йому не тільки велику любов до „великого російського народу", а й „велику любов" до ... Переяславського акту приєднання України до Москви. Дейч, пишучи про Лесю Українку, твердить про вплив ґорьківської „Пісні про Сокола" на той твір Лесі Українки, що його поетка написала на шість років раніше, ніж Ґорький написав свою „Пісню про Сокола". Совєтські „літературознавці", перебуваючи під страшним терором фашистсько-большевицької кліки, не зупиняються ні перед чим і ігнорують найвідоміші, найочевидніші факти, аби тільки ствердити вимоги, продиктовані совєтською пропаґандою.

Один із найвидатніших українських літературознавців — акад. О. І. Білецький змушений був у 1951 році кривити душею і писати про Лесю Українку не так, як він писав раніше.

Порівнюючи статтю акад. О. І. Білецького про Лесю Українку, написану 1936 року, з його ж статтею, написаною 1951 року, бачимо велику відмінність в трактуванні творчости Лесі Українки. Ця відмінність позначається в таких головних напрямках: 1. відмінне освітлення ставлення Лесі Українки до Росії, 2. відмінне освітлення національної проблематики в поезії Лесі Українки, 3. цілком різна оцінка і різне освітлення проблеми „Леся Українка і західньоевропейська література", 4. різне освітлення світогляду Лесі Українки, 5. цілком протилежний підхід до аналізи творчости Лесі Українки, цілком різна методологія вивчення творчости Лесі Українки.

1. Деспотично-кривавий лад Російської імперії в освітленні Лесі Українки

У своїй статті про Лесю Українку, написаній 1936 року, О. І. Білецький докладно спиняється на аналізі тих творів поетки, в яких вона гостро виступає проти Російської імперії, проти деспотизму, тиранії і неволі. Ось як пише про це О. І. Білецький:

„... Величезна країна, що звалась тоді Російською імперією, була страшною „тюрмою народів" — ненависним царством безмежної капіталістичної експлуатації, безпросвітньої темряви, повсякчасного голоду, кривавих імперіялістичних воєн, злиднів, бруду та пошестей ... Леся Українка в дитинстві зрозуміла, в якому тяжкому стані була в той час українська національна культура, послідовно винищувана російським самодержавним урядом. ... В ці роки Леся Українка пристрасно ненавиділа російський царизм, гнобительський самодержавний лад, і всі свої величезні духові сили вкладала в боротьбу з ним. ... Усі народи колишньої Росії терпіли подвійне гноблення від самодержавства: гноблення соціяльне ... з одного боку, і з другого — тяжкий національний гніт. В „тюрмі народів" заборонено було розвивати національну культуру, заборонено було національну школу, театр, заборонено було друкувати своєю мовою книжки, газети, журнали. Найцинічніші і найжорстокіші утиски української національної культури сталися саме після „великих реформ", тобто після скасування кріпацтва, в часи раннього дитинства Лесі Українки. Родина Косачів була „літературна" родина, бо в них збиралися українські літератори, науковці і культурні діячі і найбільше розмовляли тут саме про українські культурно-освітні справи, про літературу, про страшні заборони, що впали на неї за „законом" 1876 р.". Поезії Лесі Українки — це її „зброя в боротьбі національно і соціяльно пригноблених". Серед протестантських поезій Лесі Українки „звертають на себе увагу ті, в яких вона змальовує російську самодержавну дійсність, в яких виявляється її пекуча ненависть до царизму ... В поезії „Коли втомлюся я життям щоденним" під картиною давноминулого „лихоліття" ... не важко пізнати деспотично-кривавий лад Російської імперії. В поезії „Північні думи" мова йде про ту саму царську Росію, змальовану тут, як „велику темницю", де

„... без упину лютує
[страшна невсипуща війна,
Люди там гинуть у тяж-
[кому, лютому бою,
Кров там не ллється, панує
[там смерть потайна",

тобто ненависні царському урядові протестанти, революціонери, схоплені посіпаками-жандармами, таємно гинуть по царських катівнях. А от створений палкою ненавистю поетеси образ тупого російського деспота — „стовп, короною вінчаний, порфирою укритий, по праву спадщини царем названий", перед яким у крові й сльозах, катований троїстим нагаєм, покірно схилився раб-слов'янин (поезія „Slavus — sclavus"). В поетичній фантазії „Полярна ніч" яскраво зображує Леся Українка російську імперіялістичну деспотію у вигляді чорної страшної полярної ночі. Полярна ніч тягнеться без кінця, загнані темрявою й лютою хуртовиною в тісну хатину, сидять у ній люди без ніякої надії на сонячне світло — без ніякої надії на визволення, на знищення віковічного невільницького режиму.

Д-р Дмитро Бучинський

ПРОРОЦТВА ДОНОСО КОРТЕСА

Хуан Доносо Кортес, маркіз де Вальдеґамо — відомий еспанський письменник, парляментарист і незрівняний політик свого часу. Народився в 1809 р., а помер в 1853 р. Довголітній еспанський амбасадор в Парижі, куди Еспанія висилала, як у центр політичного життя, своїх найкращих дипломатів. Був інтимним приятелем Наполеона III, жваво переписувався з Меттерніхом і, хоч дехто з дипломатів за його політичні пророкування дивився на нього, як на чудака, — тішився великою повагою і був центральною постаттю тодішнього европейського дипломатичного світу.

Тому, що він часто противився так званій реалістичній чи може ясніше загарбницько-політичній грі різнородних дипломатів, дуже часто покликався на Божу справедливість, вірив у Божу допомогу, — ще за життя називали його іронічно „паном сліз" (дон де лягрімас). „Вірю в справедливу Божу руку, в цю руку непохитної справедливости, яка все зло направить, що його робимо ми — люди!"

Багато своїх прекрасних думок, основаних на Христовому Євангелії, закріпив він на папері, що сьогодні зібрані у двох великих томах в Бібліотеці Християнських Авторів. Дещо з його нарисів чи есеїв появилося друком ще за його життя в 1851 році. Ось що він пише: „Моя книжка передчасно побачила світ: появилася перед потопом, а повинна була появитись по нім. В часі того потопу пропадуть усі, крім мене, хочу сказати, — всі навчання, крім мого. Моя велика епоха ще не перейшла, але вона прийде. Побачите те страхіття!"

В світі натуралізму, реалізму та радикалізму XIX віку для думок гуманних, високоідейних не було місця. Не диво, що про нього скоро забули, хоч на горизонтах щораз виразніше „зарисовувались апокаліптичні їздці, про яких часто згадував Доносо Кортес, — їздці, що ворожили людству близьку пропасть, в яку вела його саме нерозумна, хоч сама себе називала реалістичною — політика несправедливости — діли і пануй!

В 1839 році Доносо Кортес, в циклі своїх інтересних статтей, що мають назву „Керманич", заторкнувся також справи европейського Сходу, висловившись ясно про московський імперіялізм, що сьогодні став глибокою раною на живому організмі мільйонів людей і загрожує всьому людству, хоч від нього відхрещуються його носії, щоб цим способом приспати чуйність волелюбних народів.

Західня політика, зачаджена й отруєна московським „миролюбством", вже сто років по смерти Доносо Кортеса не може отрястись від „блекоти", яку їй спрепарувала таки сама Москва, та поглянути на тих „мироносців" так реально, як глядів на них еспанський політик-мисленник.

А наслідки? Політичноспекулятивні: Версаль, Рига, Париж з ганебним рішенням амбасадорів віддати наші західні землі тільки тому, що вони це обіцяли Польщі, як висловився Пуанкаре. За ними вже зовсім гладко пішли такі паралітичні каліки — діти західньої політики, як — Тегеран, Ялта, Потсдам, Токіо та цілий ряд інших монструозних потвор, що кинули в обійми московського молоха вільні народи Европи й Азії.

Західні політики, ніби для заспокоєння своєї совісти, ніби для поховання своїх співзлочинів з Москвою, всю вину складають на „безбожний комунізм", вибілюючи московський імперіялізм, що, на їх думку, є „ангелом миру."

Інакше й реальніше думав Доносо Кортес, хоч тоді ще московського комунізму не було. У своєму „Керманичі" він пише: „Московське князівство перетворюється у величезну імперію, а в кігті, витягнені з Петербургу, попадають землі над Дніпром, Озів, Крем, Молдавія і Волощина. Орди цього півдикого народу, кермовані розумною політикою, пробиваються на Балкани, які протестують, але мусять підкорити свої горді гірські верхів'я москалям"!

Московський „ангел миру" вже в часах Доносо Кортеса „закріпився над Балтиком, не даючи дихати Швеції, з Польщі загрожував Німеччині, з Чорного моря його орли одного дня перелітають від Севастополя до Константинополя: З Кавказу загрожує Персії, а з Персії викликали революції в Центральній Азії та британській Індії. Дальше, через Льодовий океан, простягає свою руку Америці!"

Московщина з математичною точністю вміє провадити гру: „коли почувається слабою — вміє покоритись, зміняє шкуру лева на шкуру баранчика! Вона, говорить Доносо Кортес, — воює, щоб перемогти, перемагає, щоб взяти під свій протекторат переможеного. В моменті, коли переможений одержує ім'я її союзника, зараз же стає жертвою її насильства. Московські перемоги ведуть до протекторатів, а протекторати — до смерти!"

Розважаючи над думками та майже пророчими передбаченнями Доносо Кортеса, треба подивляти їх тверезість і прозорість. З них пробивається велика журба про майбутнє Европи та її народів, що, як видно, не були чужі та байдужі для еспанського політика. Він не знав, що рівно сто років по написанні „Керманича" — орди півдикого народу проб'ються через Піренеї до його батьківщини і скривавлять та скупають у крові еспанський нарід. Але й без тієї жорстокої візії всі його симпатії були по стороні народів, поневолених Москвою. З написаного видно, що на нього ніяк не впливала трійлива московська пропаганда і він був далекий від творців фальшивої авреолі „Москви — святої мучениці".

Доносо Кортес виразно остерігає державних мужів Західньої Европи перед небезпечною грою Москви, кажучи: „Вона може кинути в серце Заходу смолоскип незгоди, може оживити політичні пристрасті і в тім небезпечнім колосальнім запальнім матеріялі може викликати велику пожежу!"

Це пророцтво здійснюється на наших очах, але, на превеликий жаль, державні мужі та політики цілого світу, поза незначними вийнятками, як говорить Шевченко „охлухли, не чують, кайданами міняються, правдою торгують!"

Прекрасно характеризує Доносо Кортес „миролюбність" Московщини, пишучи: „Між усіма потенціями найбільш жадібна миру є Московщина, бо мир, згідно з прийнятими ідеями нинішнього світу, повинен бути ключем для її плянів, він одинокий має бути тимчасовою запорукою її могутности; Московщина найбільше зацікавлена своїм ростом і своїм станом посідання; для самозбереження вона потребує миру так, як для росту конечно потребує війни; Московщина, цілком певно, не виграє свого володіння у воєнній грі, бо всі можливості промовляють за тим, що в тій жорстокій грі вона може тільки втратити; Московщина може зректися наступу, але ніколи не буде відступати, може тимчасово здержати свій ріст, але не може зректися здобутого; може зректися агресії, але, подразнена у своїх інтересах, не зречеться їх оборони!"

Як не підходили б ми до розумовань Доносо Кортес, які б критичні міри не прикладали до них сьогоднішні політики, — пророцтва Доносо Кортеса сьогодні сповнилися майже у 99 відсотків.

Мадрід, липень 1953.

IV. КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Едмонтон (П. Б.) — В днях 3, 4 і 5 липня ц. р. відбувся в Едмонтоні IV Конґрес Українців Католиків Канади.

Гаслом цього Конґресу було відзначити 40-річчя встановлення Української Католицької Ієрархії в Канаді. Як відомо, 1912 р. канадійські українці дістали були свого першого Ієрарха в особі Преосв. Кир Никити Будки, що тепер карається в большевицькому концентраційному таборі.

Вже в четвер 2 липня почали з'їздитись до Едмонтону делеґати та гості. Учасників нарад було понад 500 осіб, що репрезентували Відділи БУК, ЛУКЖ та УКЮ з цілої Канади.

В п'ятницю 3 липня о год. 10 відкрив спільну сесію коротким вступним словом п. І. Козоріс, Всеканадійський Президент БУК. Опісля делеґати розійшлися до окремих заль, де відбувалися сесії поодиноких складових організацій.

Після обідової перерви відбулося святочне відкриття Конґресу. Між приявними були Преосв. Владики: Кир Ніль з Едмонтону, Кир Андрей зі Саскатуну, Кир Максим з Вінніпеґу і Кир Андрей з Торонта. Цією сесією проводив Василь Вал, президент Всеканадійської Централі Українців Католиків. Прочитано теж надіслані телеґрами і привіти від різних установ і осіб. На кінець промовив Преосв. Кир Ніль, Ієрарх Західної Канади та побажав найкращих успіхів у нарадах.

З палким привітом був виступив теж Дж. Дрю, голова Консервативної партії Канади, що вказав на жертви українців у боротьбі з ворогом всього людства — з московським комунізмом і закінчив свою промову по-українськи словами: „Слава вільній Україні".

На спільній сесії Конґресу виголосив доповідь Осип Прийма з Едмонтону на тему: „Наша участь в загально-громадських організаціях". Опісля була збірна дискусійна доповідь про виховання молоді.

Другий день Конґресу розпочато Сл. Божою в катедрі св. Йосафата, що її вислухали учасники Конґресу.

У часі спільних сесій предсідником був адв. Ів. Яремович, президент КУК. Доповідь про відношення канадійських українців до справ визволення України та до проблем Старого Краю виголосив Антін Глинка.

На останній сесії о. д-р Мих. Сопуляк подав основні засади нового статуту Всеканадійської Централі Українців Католиків. Статут передбачає постійний осідок Централі у Вінніпезі. Нею завідує Президент Єпархіяльної Централі Манітоби, що є першим віцепрезидентом Всеканадійської Централі. Президент є вибираний Конґресом щодва роки. Як Конґреси відбуваються по черзі в місцях осідку Преосв. Владик, так і президенти та секретарі є вибирані по черзі з різних Екзархатів. Віцепрезидентами є 4 Президенти Єпархіяльних Централь. Конґреси відбуваються щодва роки. До цієї схеми статуту будуть пристосовані теж статути поодиноких складових Всеканадійських Організацій, головно БУК, ЛУКЖ та УКЮ. Після прийняття статуту голова номінаційної комісії о. Денищук ЧНІ проголосив, що комісія пропонує на Президента Всеканадійської Централі Українців Католиків п. Ореста Демкова з Едмонтону. Внесок прийнято одноголосно.

Під час Конґресу Єпархіяльна Управа ЛУКЖ з Едмонтону влаштувала в головній залі нарад виставу українського народного мистецтва та образів едмонтонських мистців: проф. Юл. Буцманюка, проф. Ів. Кейвана, Крайківського та Залуцького.

Вечором того ж самого дня відбулись бенкет і забава для учасників Конґресу та запрошених гостей.

В неділю 5 липня відслужив у катедральній церкві Архиєрейську Сл. Божу Преосв. Кир Ніль в асисті численного духовенства. Проповідь про 40-річчя Української Католицької Ієрархії в Канаді виголосив Преосв. Кир Ісидор з Торонта.

В неділю пополудні зібралися учасники Конґресу та гості на святочну академію. Орест Демків, нововибраний президент Централі Українців Католиків Канади виголосив святочну промову.

В мистецькій частині академії виступали: катедральний хор під дириґентурою п. Романа Солтикевича, музичний ансамбль під проводом п. С. Єременка та вокальний квінтет ім. М. Лисенка. Відчитано теж резолюції, які прийняв Конґрес. В них висловлено подяку Вселенському Керманичеві Церкви за його опіку й передбачливість у справах церковної організації українців на нових місцях; сконстатовано велику піонерську працю Преосв. Кир Никити; стверджено досягнення спільноти канадійських українців, які впродовж 40-річчя праці під проводом своїх Архиєреїв добилися великих успіхів; виявлено надію, що Українська Католицька Церква в Канаді знайде незабаром своє завершення в Митрополії; віддано належну шану безстрашним героям України; вказано на конечність виховувати молодь в релігійному і національному дусі; повести акцію за творенням українських сепаратних шкіл тощо.

Між численними привітами, які наспіли на Конґрес, одержано теж привіт від папи Пія XII. Його текст такий:

Ватикан місто, 6 липня 1953 року.

Єпископові Саваринові, Ейда Булевард, Едмонтон.

Святіший Отець висловлює щиру вдячність за пересланий привіт від українців католиків Канади, що прибули на четвертий Конґрес до Едмонтону, і благословить сердечно своїм батьківським Апостольським благословенням Ієрархію, клир і вірних. — Підпис: Монтіні, Просекретар.

Привіти - телеґрами подібного змісту наспіли теж від Апостольського Делеґата з Оттави, від Кардиналів Й. МекҐвіґена з Торонта й Лєже з Монтреалю, від Прем'єра Сен Лорана та інших численних організацій і громадян з Канади та поза її границь.

Поруч загальних конґресових сесій свої наради мали складові організації БУК, ЛУКЖ та УКЮ. На цих нарадах вони порушували організаційні та статутові справи. В програмі нарад був теж вибір всеканадійських голов цих організацій. Всеканадійською головою БУК вибрано Ілярія Боцюркова, всеканадійською головою ЛУКЖ Михайлину Войтків, всеканадійською головою УКЮ Мартина Боднара.

ПАМ'ЯТІ НЕОФІТА КИБАЛЮКА

(У п'яту річницю смерти)

Неофіт Кибалюк родився в лютім 1894 р. у свідомій священичій родині і належав до найвизначніших українських діячів Волині і Холмщини. Скінчивши духовну семінарію в Житомирі, записався на правничий факультет харківського університету. По вибуху першої світової війни Покійного поклкали до російської армії. Велика революція 1917 р. застала його як офіцера, що брав живу участь у творенні українських військових частин. Відтоді Покійний цілковито присвячує себе українському визвольному рухові.

По важких переходах з армією УНР вдається Н. Кибалюкові осісти на Волині і навіть обняти учительську посаду в Почаєві. По більше як двох літах учителювання кидається в крутіж організацій культурно-освітнього життя і стає головою „Просвіти" в Крем'янці, а згодом у Дубні, де відкриває і свою книгарню. За культурно-освітню працю попадає кількакратно в польську тюрму. Був це час, коли польська влада приступила до масової ліквідації „Просвіт" на Волині, щоб таким чином вирвати її з-під впливів українського Львова. Покійного позбавляють у зв'язку з його кандидатурою на посла до сойму громадянських прав і навіть забороняють жити на Волині. Він зневолений перенестись в корінну Польщу, до Люблина. По довгих заходах його дружина Марія за дозволом влади дістає концесію на книгарню в Люблині. Незабаром дім Кибалюків стає осередком життя українських заточенців. Покійний Неофіт - - дописує часто до „Діла" та часописів і журналістів, а його книгарня кольпортує не тільки українську пресу, але й книжку серед наших заточенців.

Під час другої світової війни Н. Кибалюк стає головою Українського Допомогового Комітету в Люблині. На тому становищі виконує велику гуманітарну працю для українських втікачів з окупованої большевиками Галичини і Волині. Зразково зорганізована кухня та кооператива і опіка вкоротили тисячам українських збігців муку і горе. Для легшого розміщення втікачів на працю Н. Кибалюк організує при УДКомітеті самоуправні курси і обсаджує курсантами всю низову самоуправну адміністрацію. Як великий знавець історії та канонічного права Української Православної Церкви, Покійний відіграв поважну ролю при віднові архипастирського престолу в Холмі, який обняв архиєпископ Іларіон.

По вибуху німецько - большевицької війни Н. Кибалюк повертає з радістю на свою улюблену Волинь і осідає в Рівному. Тут вибирають його головою „Просвіти", і незабаром в окрузі постає біля 160 читалень. При віднові української православної ієрархії вибирають Покійного до Православної Ради в Луцьку.

Щойно під час відступу німецької армії в 1943-4 рр. як один з останніх подається Н. Кибалюк до Львова, де в Центральнім Комітеті обнимає православний реферат, а згодом через Криницю—Братиславу—Відень попадає в Німеччину. По довгій скитальщині осідає в таборі Зоммерказерне в Авґсбурзі, де веде культурно - освітній реферат. Тут його вибирають до Управ різних організацій, як Селянської Спілки, Укр. Національного Державного Союзу і т. д., а крім того стає він головою філії Т-ва Українських Журналістів і співпрацює з часописі „Наше Життя". По ліквідації цього часопису стає редактором „Православного Єпархіяльного Вісника". Однак, за важкою працею серед невимовно тяжких відносин по таборах Покійний нагло занедужав на серце і помер дня 9. липня 1948 р. Поховано його на кладовищі в Авґсбурзі між своїми людьми. В рік пізніше вже з Америки дружина Марія разом з сином побудували на Його могилі мармуровий нагробник.

В особі Неофіта Кибалюка втратили ми небуденної міри громадського діяча і доброго публіциста.

Ці стрічки хай будуть скромним спомином так ненадійно погаслого перед п'ятьма роками працівника-громадянина.

К. Т.

З Листів до Редакції

До Редакції „Свободи":

У Вашому часописі з 15 липня, 1953 р. я прочитав допис п. Віктора Приходька: „До історії викону".

Це вже вдруге за короткий час підноситься заслуги нашого науковця, проф. В. Доманицького, а в тому самому часі ми дозволяємо на це, щоб ця 60-літня, заслужена людина мила склянки у великому ресторані, заробляючи на прожиток!

Свого часу Іван Франко був сказав, що українці вміють лише справляти похорони. Чи це лише один випадок? В Европі наші науковці без гавзів і авт, серед великих злиднів горять ідеями.

Я думаю, що треба якраз під час цих „ювілеїв" щось зробити, не лише подумати. В першій мірі забезпечити відповідною працею так Ювілята, як і других подібних нещасливців. Коли б наші люди з кожного міста заопікувалися бодай 2-3 нашими науковцями в Европі, нав'язали з ними особистий контакт, то справа стояла б далеко краще. Дослівно центами можна б дати змогу їм працювати. Та ж назіть із цілком чистого „бизнесу" це найкраща льоката наших долярів, а при тому ми б сповнили наш обов'язок. Це цілком не перешкаджає врахувати цю поміч на конто Т-ва Прихильників Українського Вільного Університету.

Щоб гідно вшанувати ювілей проф. Доманицького, пропоную, — щоб кожний з нас післав одного доляра на допомогу Українського Вільного Університету. Адреса:

Society of Friends of the Ukrainian Free University
P.O. Box 116, Irvington 11, N.J.

Посилаю сам і кличу других.

Іван Івахів
Денвер, Колорадо

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

НОВІ ВІДДІЛИ УКК

Після П'ятого Конґресу Українців Америки аж до нині засновано 26 нових Відділів Українського Конґресового Комітету Америки. Нижче подаємо список місцевостей, де заіснували нові Відділи й імена керівних урядників, або й інших членів Екзекутиви.

1. **ФЕНІКС, Аризона** — С. Василенко і В. Коваль.
2. **АНСОНІЯ, Конн.** — І. Придун, І. Патуляк, В Пипюк, Ол. Горбаль, Ст. Сидор.
3. **КОЛЬЧЕСТЕР, Конн.** — І. Витвицький, Ст. Саворський, П. Качуровський.
4. **НОРВИЧ, Конн.** — В. Семчишин, І. Гулич, П. Мархонь.
5. **КЕНЗЕС СИТІ, Кензес** — Б. Музика, Р. Феден, М. Білик.
6. **ЛУДЛОВ, Масс.** — О. Оглоблин, А. Біллодід, М. Федоріа, Д. Харко, І. Чорнобай, В. Павлів, В. Сенютович, І. Стерпак, В. Оренчук.
7. **МІННЕАПОЛІС, Мінн.** — В. Филипович, І. Романенко, Ст. Коцюба, Т. Петришак, Н. Шкварченко, С. Єрмоленко, П. Федорців.
8. **ФЛІНТ, Міш.** — Р. Фодчук, Т. Квасницький, І. Пташник, Ст. Кравс, О. Пантелюк, М. Статива, А. Гончарик.
9. **СТ. ДЖОЗЕФ, Мо.** — Р. Щавінський, Д. Б.
10. **ЛІНКОЛН, Небраска** — М. Каліта, М. Шалавіґа, Л. Кравчук, О. Бучинська, В. Небесняк.
11. **ОМАГА, Небраска** — В. Столярський, О. Продивус.
12. **МЕНЧЕСТЕР, Ню Гемп.** — А. Бернарчик, М. Буцяк, П. Ясіновський, М. Бернарчик, М. Шуфлат. П Гащишин, К. Струса, І. Тимчишин.
13. **КЕМДЕН, Н. Дж.** — І. Лазор, М. Мельник, М. Явна, К. Нец, Ст. Колодій, С. Гордюк, Дм. Завойський, В. Андрушко, Ст. Хадай, Н. Лемішка, Т. Хадай, К. Гасвська.
14. **МИЛВИЛЛ, Н. Дж.** — С. Козачук, М. Горин, М. Пуйда, Б. Ясінський, П. Купер.
15. **ОЗОН ПАРК, Н. Й.** — Ст. Шийка, Г. Гайдамака, Г. Васло, П. Федак, О. Коцопій, К. Костишин, В. Щербак.
16. **ШКЕНЕКТЕДИ, Н. Й.** — М. Свідерський, Н Васюта, М. Василів.
17. **ВОТЕРВЛІТ, Н. Й.** — І. Урбан, П. Міляновський, В Васильків, В. Мадараш, І. Зендран, В. Вовчук, О. Сияк, І. Карабін.
18. **БЕЛФИЛД, Н. Дакота** — М. Прокоп.
19. **ГОРГЕМ, Н. Дакота** — Г. Клим.
20. **КОЛОМБОС, Огайо** — І. Шимків, П. Леляків, М. Марків.
21. **ВОРРЕН, Огайо** — М. Чорний, Е. Кархут, М. Чепак, Дм. Макух, М. Жмуркевич, І. Кравець.
22. **КОВТСВИЛЛ, Па.** — А. Грицький, П. Заплітний, Т. Грущак, о. М. Кашуба, В. Огар, В. Чернецький.
23. **НОРТГЕМПТОН, Па.** — А. Костів, В. Андрусишин, В. Луцький, М. Брушко, Т. Демчук, В. Гіль.
24. **ПАЛМЕРТОН, Па.** — М. К., М. Куба, А. Френк.
25. **ВУНСАКЕТ, Р. Айл.** — І. Кокольський, Т. Кльован, В. Кіндефорський, М. Пригода, Р. Вецаль, М. Чагарин, М. Рапко, Дм. Деренюк, К. Лаба, о. Ст. Голутяк, И. Ґ.
26. **МАЙНЕРСВИЛ, Па.** — М. Гучко, І. Семенюк, Б. Гонтарчук, Дм. Тимчишин.

Місцевості, в яких заіснували Ініціятивні Комісії для оформлення Відділу Українського Конґресового Комітету Америки.

Від П'ятого Конґресу Українців Америки аж до нині заіснували Ініціятивні Комісії в слідуючих місцевостях:

1. **ІНДІЯНОПОЛІС, Інд.** — О. Гетенко, Я. Петрунів, І. Шило.
2. **ДЮБУК, Айова** — М. Горбань, Б. Заплітний.
3. **АЙОВА СИТІ, Айова** — М. Ґловяк, Я. Заплітний.
4. **ПІТСФИЛД, Масс.** — М. Мацьопа, К. Лаврів, С. Стиран.
5. **БЕНТОН ГАРБЕР, Миш.** — М. Куликовський, М. Одосіїв.
6. **ЧИСГОЛЬМ, Мінн.** — В. Березюк, Т. Стельмах.
7. **КАРТЕРЕТ, Н. Дж.** — Гр. Гайдук, Гр. Волянський, М. Микула, В. Хомут.
8. **ҐРЕЙТ МЕДОВЗ, Н. Дж.** — І. Фурда, О. Левонюк, М. Г., Фр. Ґрабінський, В. Карий, Н. Зварич.
9. **ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж.** — М. Чумер, І. Ковалюк, Т. Грицай.
10. **ВУДБАЙН, Н. Дж.** — Ю. Карач, Дм. Лепкий, В. Лесів.
11. **БЕТ, Н. Й.** — І. Герцик, Ю. Козяк, Н. Фрей.
12. **ГАДЗОН, Н. Й.** — І. Юськів, В. Іваницький, П. Сиротюк, К. Гусак.
13. **СТЕЙТЕН АЙЛЕНД, Н. Й.** — М. Граньківський, П. Телішевський, Гр. Геба, І. Геба, М. Белців.
14. **ВІЛТОН, Н. Дакота** — М. Савицький.
15. **АЛЛЕНТАВН, Па.** — В. Пинюк, В. Ґелетканич, Гр. Біленький, І. Худий, М. Голець, А. Проць, П. Лада, Д. Хорват.
16. **ФЕНИКСВИЛЛ, Па.** — А. Шишак, Гр. Турчак, Й. Фуґа, М. Сохецький, Ю. Шовяк, М. Сех, М. Бучко, І. Підгайний, І. Фуґа.
17. **РІДІНҐ, Па.** — Т. Хомин, М. Бубик, І. Ковальчин, Р. Химeнко, Р. Скорупський, М. Скорупський.
18. **СТОВ, Па.** — М. Миць.
19. **ВЕСТ ІСТОН, Па.** — М. Колодруб, Н. Р.
20. **БРИДЖПОРТ, Па.** — М. Смачило, О. Соляр, Л. Шарабун, Е. Футрик, І. Андрусів.

При тій нагоді знову закликаються українські організації, де ще нема Відділу Українського Конґресового Комітету, зокрема члени Конґресового Комітету, щоб вжили відповідних заходів для заснування Відділів в таких місцевостях.

Український Конґресовий Комітет Америки

ВИПРАВДАННЯ ДРУКАРСЬКИХ ПОМИЛОК

В спогадах Володимира Дорошенка про С. Петлюру трапилися деякі друкарські помилки. І так в ч. 142, шпальта 3 — замість „адвокат Крушинський" треба „адьютант Крушинський", шпальта 7 вгорі замість „філософії" — „філології", в 143 ч., шпальта 1 — замість „Комінченко" — „Комличенко", в 146 ч., шп. 2 замість „Салею" — „Валею" (від Валентин), в ч. 147, шп. 6 замість „висувати" — „виступати", в ч. 150, шп. 4, стор. 4 замість „плянуванням" — „плазуванням".

Д. ГАЛИЧИН ДЯКУЄ В ІМЕНІ УКК...

(Закінчення зі стор. 1.)

проти совєтсько-російського панування та поневолення їхньої батьківщини — України. Тиранія і тоталітаризм, без уваги на їхню форму, завжди були огидні для традиційно волелюбного і демократично наставленого українського народу. Коли, наприклад, фашисти під час останньої війни опанували Україну і намагались здавити українське національне життя та аспірації до національної незалежности, українці негайно перейшли до відсічі. Хоч над ними лежало ще важким тягарем совєтсько-російське панування, вони не дозволили, щоб їх знову закував новий тиран. Вони створили свою власну бойову силу, підпільну Українську Повстанську Армію. Українські повстанці, озброєні та забезпечені тим, що могли здобути від ворога, спричинили поразці нацистів в Україні. В тому самому часі УПА почала війну проти совєтсько-російських збройних сил. Її цілі: звільнення України від російського й нацистичного панування, йшли по демократичній лінії Української Народної Республіки, яка постала в 1917 році, але яка в 1921 році впала під спільним натиском большевицьких орд та військ інших національних ворогів України. Українська національна боротьба за визволення, очолювана УПАрмією, триває до сьогодні... Ви, Пане, як і інші сенатори, конґресмени та керівники нашої закордонної політики, виявили повну свідомість факту, що заворушення в Україні, зв'язані з рішучістю українського народу повалити владу Кремля та здобути свою національну волю, є вартісні не тільки для справи миру й справедливости, але теж і для нашої американської безпеки, поважно загроженої російським експансіонізмом і комунізмом... Тим самим, ті українські патріоти, які борються за свої індивідуальні вольности та національні права і яких Совєти таврують, як „злочинців", заслуговують на всю можливу допомогу. Частиною такої допомоги — приклад якої Ви дали — є підтримка законопроєкту про переміщених осіб, ухваленого вчора, 23-липня, Правничою Комісією Палати, та який передбачує допущення до З'єдинених Держав 240,000 европейських скитальців поза іміґраційною квотою..."

День Дітвори в Оселі ЗУАДК-у в Ґлен Спей, Н. Й.

Від 6 липня ц. р. діє Дитяча Оселя ЗУАДК-у в Американському Українському Осередку в Ґлен Спей, Н. Й. Півсотні дітей в дошкільному віці під опікою п'ятьох кваліфікованих виховниць весело проводять час серед прегарної та здорової гірської природи. Впродовж двох тижнів — побіч спільних забав, купання та лодкування в озері, йшла підготовка до дитячого попису, що відбувся в неділю, дня 16 липня ц. р. год. 2 по пол. На центральній площі Осередку, де зібралося понад 250 осіб, які мали нагоду налюбуватися багатою програмою наших найменших.

О год. 2 по пол. на площу з милозвучною піснею вибігли діти у двох відділах під проводом своїх опікунок на чолі з п-нею Л. Зеневич. Всі точки програми виконано вдоволяючо, видно було солідну працю учительок у підготосі дітвори до виступу. Зібрана публіка у переважаючій більшости давніх наших поселенців зі зворушенням та рясними оплесками сприймала виконання попису.

У всіх точках програми видно було щиру безпосередність та любов до української пісні й рідного мистецтва. Відспівано кілька пісень („Маленькі наші руки", „Ой під гаєм, гаєм", „У лісі на полянці"), виконано чотири ритмічні вправи до пісень: „Ой у Лузі червона калина", „Соняшник", „Човен хитається" та „Боже Великий, Єдиний", дальше два гуртові танки: „Я бачив, як вітер берізку" та „Козачок". Дуже гарне враження зробили сольові точки, напр., скрипкове сольо Андрійка Заплотинського, танок „Чумак" у виконанні 6-ти літнього Ігоря Різанова та особливо подобалася деклямація Данусі Зенович „Ми є українці". Цілу програму сфільмував п. Едвард Попіль зі Скрентону.

Попис відбувався, як подяка наших найменших діточок своїм добродіям, що допомогли зорганізувати цю першу дитячу оселю. Ця оселя напевно увійде у історію життя українців в ЗДА, як позитивний чинник задержання наших дітей для українства і для прибраної країни.

Цією першою оселею ЗУАДКомітет започаткував організацію таких осель зі всіх більших скупчень українців в ЗДА. На другий рік заплановано відбуття 4-ох турнісів дитячих осель. УНСоюз приобіцяв на своїй „Союзівці" віддати для дітвори окремий фармерський будинок, який на цю ціль перебудовується і там у обидвох місяцях можна буде теж примістити сто дітей.

Про потребу й значення дитячих осель не приходиться багато говорити, вони наглядні, а головно для тих, що мали нагоду бачити розвеселену та здорову нашу дітвору, що перша опинилася у дитячій літній оселі.

Почин Злученого Українського Американського Допомогового Комітету в піклуванні дошкільними дітьми не тільки треба щиро вітати, але й допомогти у дальшій розбудові. Віримо в те, що українське громадянство у зрозумінні великої ваги виховування українських дітей — це зробить.

Ші

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ЦІКАВИТЬСЯ БАЛТІЙСЬКИМИ ДЕРЖАВАМИ

Вашинґтон. — Минулого понеділка Палата Репрезентантів схвалила резолюцію про створення спеціяльної комісії, яка має дослідити обставини захоплення Москвою Балтійських держав: Естонії, Латвії і Литви. Резолюція передбачає, що комісія розглядатиме не тільки саму справу захоплення цих країн, але й „інші обставини, які супроводили приєднання цих країн до Совєтського Союзу".

Моссадек каже вибирати між парляментом та ним

Тегеран. — Прем'єр Ірану Могаммед Моссадек виголосив півгодинну промову через радіо до іранського народу, в якій заповів плебісцит у справі розв'язання парляменту і розписання нових виборів, при чому узалежнив власне урядування від вислїду плебісциту. Нарід, мовляв, має до вибору: або задовольнитися теперішнім парляментом, чи пак зберегти в силі постанови конституції, за якими тільки шах має право розв'язати парлямент, або дати йому, Моссадекові, надалі можливість правити країною. Дати плебісциту ще не проголошено. Теперішній іранський парлямент став непрацездатний, бо втратив кворум наслідком численних зречень із посольських мандатів. Для важности ухвалених постанов треба 69 послів, а залишилися тільки 23 активні члени парляменту. 56 послів зреклися мандатів.

Іден іде до Греції

Атени. — Британська амбасада у Греції проголосила, що англійський міністер закордонних справ Антоні Іден, який недавно перейшов в Америці важку операцію жовчевого міхура, з кінцем серпня ц. р. відвідає Атени. Іден заповів свої відвідини у Греції і Туреччині на місяць квітень, але перешкодила йому важка недуга. Тепер він уже повернувся з Америки до Англії і відвідав прем'єра Черчила в його літній резиденції у Чекерс. Черчил теж не вернувся ще до урядування, перебуваючи за порадою лікарів на повному відпочинку.

„КАРЕ" ПОДАРУНКАМИ ВІДЗНАЧАЄ ПІДПИСАННЯ ПЕРЕМИР'Я В КОРЕЇ

Ню Йорк. — Централя знаної організації „КАРЕ", що міститься в Ню Йорку, сповістила про своєрідне відзначення перемир'я в Кореї. У ряді міст Південної Кореї, як Пусан, Теґу, Сеул розподілено тисячу пачок з харчами і текстильними виробами.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в одну ідейну спільноту та поставила її на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СИРАКЮЗ, Н. Й. — Т-во „Українська Січ", від. 39, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться 2. серпня о год. 3-ій по пол. в залі У. Н. Дому. Плачення вкладок та видача чеків за дивіденду полагоджується вже від год. 11:30. Про численну участь на збори всіх членів просить — Управа.

В третю річницю смерти

бл. п. У.С.С. Євгена Татарина

відправиться за спокій Його душі
БОГОСЛУЖЕННЯ З ПАНАХИДОЮ
в неділю, 2-го серпня 1953 в церкві Непор. Зачаття при вул. Коммор, Дітройт Схід, на яку запрошує: Кревних, Знайомих і Друзів

син МИКОЛА ТАТАРИН.

ЯК ДОЇХАТИ З НЮ ЙОРКУ ДО СОЮЗІВКИ?

Подаємо найпростішу і найлекшу дорогу та й найдешевшу до Союзівки з Ню Йорку.

Виїзд із Ню Йорку New York Port Authority Bus Terminal 41-а вул. і 8-ма Евеню, один блок від Таймс Скверу (41st St., & 8th Ave.). Автобусова лінія Inter-City Transport Co., віконця каси 19-23, від'їзд з долішнього перону, двері ч. 29. (lower level gate 29). Розклад їзди:

Від'їзд з Ню Йорку:	Приїзд до зупинки Кергонксон (Kerhonkson):
6:45 ранку	9:50
10:30	1:40
3:30 по пол.	6:35
6:30	9:35

Містечко — автобусова зупинка — Кергонксон — лежить 2 милі від Союзівки. Таксівка (тексі) відтіль до Союзівки коштує лише 50 цнт. від особи, кілька хвилин їзди.

Від'їзд із Кергонксон:	Приїзд до Ню Йорку:
11:15 перед пол.	2:35
3:00	6:20
8:00 веч.	11:20

Ціна квитка в обидві сторони (Round Trip) коштує $6.56.

Їхати до Кергонксон можна теж другою лінією автобусів Short Line System, також із станції при 8-ій Евеню і 41-ій вул., віконце каси 5-8, від'їзд з долішнього перону ч. 36. Розклад їзди:

Від'їзд з Ню Йорку:	Приїзд до Кергонксон:
7:35	11:00
8:30	11:55
12:30	3:55
3:30	6:55

Від'їзд з Кергонксон:	Приїзд до Ню Йорку:
8:05	11:30
11:45	3:15
5:45	9:15

Ціна квитка в обидві сторони таксамо $6.56.

ТАРЗАН, ч. 3115. Підкрадає ться по здобич

Після своєчасного прибуття Мювіра і вазірів, Тарзан віддав своїм компаньйонам наказ винищувати ворогів і поспішив вздовж коридору до палацу.

Скачучи вгору сходами, він знову пройшов без перешкод через тунель із павуками.

Погасивши смолоскип, він заглянув в отвір над комином тронної кімнати. Старечо-уривчастий, злорадісний голос Тума доходив із кімнати внизу.

ПРОТОКОЛ

з нарад Річного Засідання Головного Уряду У. Н. Союзу, що відбулося в днях 25-го до 29-го травня 1953 року в готелі Статтлер, Ню Йорк, Н. Й.

(1)

Головний предсідник відкрив засідання в понеділок, дня 25-го травня, о годині 10:00 рано. На засідання явилися всі головні урядники, а саме: Дмитро Галичин, головний предсідник; Осип Лисогір, заступник головного предсідника; Геновефа Жеребняк, заступниця головного предсідника; Григорій Герман, головний секретар; Роман Слободян, головний касір; Дмитро Капітула, Степан Куропась, Володимир Гірняк, Володимир Коссар і д-р Амвросій Т. Кібзей, головні контрольори; Дмитро Шмагала, Іван Романишин, д-р Іван Василенко, Іван Кокольський, Петро Кучма, Володимир Дідик, Микола Давискиба, Тарас Шпікула, Олена Штогрин, Анна Васильовська, і Василь Гусар, головні радні.

Відкриваючи засідання, головний предсідник привітав зібраних головних урядників такими словами:

Шановні Головні Урядники

У. Н. Союзу:

Це третє з черги засідання головного уряду У.Н.Союзу після 22-гої конвенції, що відбулась в травні 1950 року. Це також і останнє засідання перед 23-тою конвенцією, що відбудеться в травні 1954 року в Ню Йорку.

Згадую про те при самім відкритті цього засідання, бо маючи на увазі цей факт, ми можемо краще з'ясувати собі ці завдання і ці обовязки, які ставить оцей передконвенційний рік, у першій мірі, перед нами, головними урядниками, що зібрані на цьому засіданні, а *опісля* також і перед усіми відділовими урядниками та загалом всього Союзового членства.

Які ж завдання і обовязки ставить перед нами оцей передконвенційний рік?

Делегати минулої конвенції У.Н.Союзу, вибираючи нас до заряду, вложили на нас, між іншими обовязками, зокрема обовязок дбати, у першій мірі, про зріст організації. Цей обовязок ми виконували досі не зовсім задовільно. Ми виконаємо його вповні тільки тоді, коли на найближчій конвенції зможемо проголосити, що У.Н.Союз, який нараховує тепер 69,000 членів, матиме в часі конвенції 75,000.

Ідучи за нашим добрим прикладом у цій організаційній праці, ми можемо бути певні, що тоді й відділові урядники й члени стануть в ряди активних працівників У.Н.Союзу, і в такий спосіб сповнять краще супроти своєї організації ці обовязки і завдання, які на них накладає передконвенційний рік, а між якими найважніший обовязок, це збільшення Союзу відповідною кількістю нових членів.

Вітаючи Вас, Шановні Урядники, на цьому річному засіданні, я відкриваю оцим цьогорічні збори головного уряду, а щоб вшанувати память цих членів У.Н.Союзу, що померли впродовж цього звітового часу, я прохаю присутніх встати змісць, та хвилинною мовчанкою віддати їм останню прислугу.

(Приявні головні урядники встають з місць і віддають пошану помершим членам.)

Головний предсідник предложив таку програму нарад:

Звідомлення головних урядників У.Н.Союзу і редакторів „Свободи" і „Юкрейнієн Віклі". Дискусія над звітами. Внески і ухвали.

На внесення Д. Шмагали і В. Гірняка принято програму одноголосно.

В часі звіту головного предсідника нарадами проводить заступник головного предсідника, О. Лисогір.

Звіт Головного Предсідника У. Н. Союзу Д. Галичина за 1952 рік

Організаційна сторінка У.Н.Союзу.

На річному засіданні головного уряду У.Н.Союзу, що відбулось в березні минулого року, рішено перевести окрему шестимісячну кампанію за новими членами, признаючи надзвичайні нагороди за зорганізування відповідної кількости членів. Ціллю кампанії було пожвавити організаційний рух серед членства та дістати для Союзу кілька тисяч нових членів. Кампанія почалась 1-го липня, з кличем, збільшити ряди У.Н.Союзу на 3,000 членів, а саме, з 67,000 на 70,000.

Згідно з членським виказом, У.Н.Союз нараховував з кінцем 1952 р. 68,495 членів. Тимсамим, кампанія дала Союзові не 3,000, як це було пляновано, але тільки 1,495 членів. А що за перший пів рік Союз збільшено на 1,209 членів, то бачимо, що окрема шестимісячна кампанія зі своїми надзвичайними нагородами, у висліді мало що різнилась від першого півріччя, щодо кількості здобутих нових членів. Не помогли тут надзвичайні нагороди, заклики, обіжники, організаційні збори в різних місцевостях. Не помогли, бо нашій праці для Союзу бракувало запалу, охоти та розуміння властивої ваги і цього значення, яке має Союз в житті нашої української спільноти. Натомість, в нас панувала повна байдужність та недоцінювання цеї головної опори, яку становить Союз у житті всеї української спільноти. Тому і такий слабий вислід минулорічної кампанії.

Не належить воно до приємности говорити відразу, на самім початку звіту, про недомагання в нашому Союзовому організаційному житті, одначе, коли ці недотягнення є більші ніж успіхи, то й про них треба також заговорити. Згадане недомагання можна було назвати колись, заки до нас іще не були приїхали десятки тисяч нових імігрантів, навіть і успіхом, бо збільшення Союзу впродовж одного року на 2,704 члени, як це було в 1952 році, вважалось колись навіть значним успіхом. Одначе, в часі, коли ми маємо в Америці і Канаді ще певно 50,000 таких нових імігрантів, що свідомі ваги і потреби належати до своїх власних організацій, а не належать до них, то ми маємо таки добру причину говорити про недомагання в наших допомогових інституціях, а зокрема в такій інституції як У.Н.Союз, що вже 60 років є головною опорою різних ділянок нашого громадського життя.

Коли мова про тих працівників Союзу, що походять із давньої іміграції, то їх ряди рідшають з кожним роком, а то й з кожним місяцем. Один по одному відходять вони від нас, постарілі віком, працею, трудами. Знову з молодого тут родженого покоління маємо тільки одиниці, що активні в Союзовому й громадському житті. Їх тільки мала кількість, а тому вони не в силі подолати цим вимогам, які ставить до нас тепер наша організація. Отже остається нова іміграція, яка із залишками давньої активної іміграції та з молодим поколінням, може дати нам те опертя, ту силу, якої потрібно тепер для дальшої, успішної розбудови всього нашого життя, а втім і У.Н.Союзу. Коли йдеться про Союз, то нова іміграція могла б дати йому поміч, піддержку в двох напрямках. У першій мірі, є ще тисячі нових імігрантів, які повинні б включитись в ряди У.Н.Союзу. Це повинні вони зробити ради свого власного добра, бо в такій індустріяльній країні, якою є ЗДА, забезпечення належить до життєвих конечностей, таких, як харч, одяг, помешкання і т.п. Так принаймні глядять на забезпечення американці, бо інакше сума забезпечення не була б аж так високою, що на кожну особу, включаючи не тільки дорослих, але і дітей, припадає пересічно більше як $1,500 забезпечення.

Включитись в ряди Союзу повинні ці ще численні тисячі нових імігрантів також і ради громадського, народнього добра, бо великий, міцний Союз, це одночасно тверда, кріпка остоя цілої української спільноти. За час існування Союзу творились тут сотки різних організацій, але фактом є, що в тому самому часі таких і десятки з цих організацій зовсім зникали, а інші десятки нидіти та зводились на ніщо. А Союз, хоч перетривав різні бурі і негоди, хоч проти нього падали удари і від своїх і від чужих, хоч його поборювали нераз таки свої люди, без застанови, без якоїсь причини, а знову вороги із розмислом та рішучою постановою його знищити, як це пробували робити московофільські та польські агенти в початках, а знову в часі II. світової війни комуно-російське сміття, У.Н.Союз, не зважаючи на ці атаки, виходив завжди з тих кріз не тільки побідно, але нераз і зміцнений ідейно, чисельно, та фінансово.

Зокрема, нові імігранти повинні збільшити ще значно ряди Союзу ради більшої й успішнішої помочі поневоленому українському народові. Во положення українського народу таке важке, що жадна, навіть найбільша поміч з нашої сторони не є і не буде завеликою, не є і не буде вистачальною. Хоча ми свідками великих змін в московсько-большевицькій імперії, хоча на московському престолі, замість одного крівавого ката-Сталіна, засів другий кровожадний диктатор-тиран Маленков, то доля України незмінна. Вона може хіба сподіватись нового терору, нових терпінь, нових заслань від злочинної руки нового тирана. А найважніше, що і вільний світ ще дальше не виказує належного розуміння до положення українського народу, до його боротьби, до його спротиву, який він ставить московсько - большевицькому наїзникові. Ще дальше ми чуємо тільки слова про потребу визволення народів поневолених Росією, хоч, як це твердить проф. Бернгам у своїй знаменитій книжці „Здержування чи Визволення", то „самі тільки слова не вистачають для переконання мас про американське зобовязання щодо визволення", та що „справжній резистанс може розвинутись тільки з переконання, що теперішній стан справи є тимчасовий, що теперішня система не вдержиться".

До продовжуваного комуно-московського народовбивства та винищування з коренем всього українського на рідних землях долучилась в останньому часі ще й інша посилена загроза для українського народу та його визволення, — це метушня й діяльність біло-московської еміграційної реакції, підтримуваної всілякими, такими ж реакційними американськими та міжнародними елементами. При цьому не зменшуються, але часто й збільшуються польські зазіхання на західні області українських земель, на український Львів, Перемишль і Холм. Належну відсіч усім цим загрозам ми можемо дати тільки об'єднано, тільки зорганізовано, тільки наполегливою працею й збільшеною жертвенністю.

Український нарід, вже 7 років по закінченні II. світової війни, веде затяжку криваву боротьбу на всіх ділянках свого життя без ніякої помочі зі зовні. Тому ми мусимо питати себе. Як довго зможе український нарід видержати цю боротьбу? Відповідь на те повинні ми давати нашими жертвами, нашими трудами, нашою щоденною працею в користь України.

У.Н.Союз належав завжди до тих організацій, що впродовж цілого свого існування старався, по своїм силам і змозі, давати відповідь на це питання, давати відповідь своїми грошевими датками на визвольну боротьбу, давати відповідь своєю моральною помічю, себто своїми публікаціями, своїми видавництвами боронити добре ім'я України та ширити правду про дійсне положення українського народу, про його боротьбу за волю. Тому, нові імігранти, стаючи членами У.Н.Союзу, посилять своїм членством саме цю матеріяльну і моральну поміч У.Н.Союзу для визвольної справи українського народу. Тому, стаючи в ряди Союзу, вони поможуть йому сповняти ці завдання супроти поневоленої України краще й успішніше, ніж він міг це досі робити.

Якже ж сповняли ми ці завдання супроти У.Н.Союзу впродовж минулого 1952 року?

Подані тут числа та порівнання чисел дають нам відповідь на це питання. Упродовж 1952 року ми приєднали до Союзу 3,328 дорослих членів і 2,410 дітей, разом 5,738 членів. Коли порівняти це число членів із числом з попереднього 1951 року, яке виносило 7,413, то знайдемо, що в 1952 році ми зорганізували до Союзу 1,675 членів менше ніж у 1951 р. Це велика різниця, яка відразу кидає тінь на цілу нашу організаційну ділянку за 1952 рік. Бо не було жадної причини на те, щоб ми в 1952 році дістали для Союзу 1,675 членів менше ніж це було в 1951 р. Як у 1951, так і в 1952 роках ми мали однакове поле до праці. Десятки тисяч із нової іміграції, та з молодого тут родженого покоління знаходяться ще дальше поза організаційними рамцями У.Н.Союзу. Як у 1951, так і в 1952 роках економічний добробут в Америці стояв однаково на високому рівні, а тому і не було безробіття. У тому самому часі нові імігранти з кожним новим роком їхнього побуту на американській землі наладнують чим раз краще своє матеріяльне положення, а тимсамим можуть і брати забезпечення значно легше та скоріше, ніж це було в початках їхнього приїзду до ЗДА.

І так, з якого боку ми не підходили б до цеї справи, то не знайдемо ніякої важливої причини до того організаційного застою, який ми виказували в минулому році.

Приєднавши минулого року менше членів ніж у попередньому році, ми в тому самому відношенні збільшили Союз у 1952 році теж на менше членів, ніж це було в 1951 р. Бо в 1951 р. приріст у членах виносив 4,270, а в 1952 цей приріст був тільки 2,704. Тимсамим, упродовж 1952 року ми збільшили організацію на 1,566 членів менше ніж у 1951 р.

Як уже було подано, то хоча ми приєднали в 1952 р. 5,738 членів, та властивий приріст у членах виносив тільки 2,704. Різниця тут виносить 3,034. Щож сталось з тими 3,034 членами?

У першій мірі було 1,569 таких членів, що були суспендовані, але не прийняті наново. Коли порівнювати те число з числом суспендованих, а не прийнятих наново членів упродовж 1951 р., яке виносило 1,816, то 1952 рік був під цим оглядом дещо кращий ніж попередній рік. Все ж таки немає таких важливих причин, які оправдували б це таки ще за високе число суспендованих, а не прийнятих наново членів. У нормальних часах, коли нема безробіття, і коли немає будь яких інших потрясень в організації, бо все йде своїм нормальним ходом, кількість суспендованих, а не прийнятих наново членів, не повинна виносити більше як один відсоток від загального числа всіх членів. Тимсамим, у Союзі число таких членів повинно би виносити приблизно 690, а не 1,569, як це ми мали. Уже так є прийнято, що один відсоток уважається нормальною втратою, а коли цей відсоток у Союзі виносив більше ніж два, то це значить, що ми не доцінюємо як слід ваги самого забезпечення для нас, а зокрема ваги забезпечення в такій установі як У.Н.Союз.

На втрату 3,034 членів зложилось, як це було вище згадано, 1,569 суспендованих а не прийнятих членів, а дальше 455 членів, що вибрали готівку на свої грамоти, 422 члени, що померли, а крім цього було ще близько 600 таких членів, що дістали виплату на свої дозрілі вивінувальні грамоти, або були перенесені на виплачене забезпечення або безплатне продовження.

Коли мова про тих 455 членів, що лишили організацію, вибравши готівку на свої грамоти, то це число навіть дещо збільшилось в 1952 р., коли порівняти, що в 1951 р. число таких членів виносило 442.

Це число 455 представляє також відємну сторінку в організаційному житті У.Н.Союзу. Це бо не тільки звичайна втрата в членах, але це втрата самих молодих членів, бо в числі 455 знаходимо якраз найбільше молоді, яка вибирає готівку, і тим наносить шкоду собі й організації. Собі — бо готівка, зокрема в перших роках членства, є зворотом тільки незначної частини тої квоти, яку даний член вплатить за своє забезпечення. Організації — бо вона тратить члена в молодому віці, а це зі забезпеченевого боку шкідливе для організації.

Щодо 422 померлих членів, то згадане число було в 1952 р. дещо менше ніж воно було в 1951 ,коли виносило 448. Між членами, що померли, був один член-вояк, що віддав своє життя на полі бою в Кореї, а знову було 38 таких членів, що приїхали до ЗДА впродовж останніх років. І так було 7 таких членів, що були прийняті до Союзу в 1951 р., а 5, що їх прийнято вже впродовж 1952 р. Тих 38 членів заплатили за час свого членства разом $2,931.73 до Союзу, а Союз виплатив їхнім спадкоємцям $21,000. Ця виплачена сума дає найбільше переконливу відповідь на те, чому нам треба конечно забезпечуватись, та чому справа забезпечення повинна займати в нашому бюджеті одно з перших місць.

Говорячи про організаційну ділянку праці, треба ще згадати про поїздки головних урядників до різних місцевостей, до яких вони виїжджали на запрошення місцевих відділів У.Н.Союзу. Такі поїздки причиняються до ожвилення організаційного руху по відділах, і якщо добре підготовлені, приносять користь організації. Упродовж 1952 р. я відвідав декілька громад, а саме, Шікаго, Дітройт, Клівленд, Бруклин, Форд Сіті, де я промовляв з приводу ювілейних свят або організаційних зборів місцевих відділів У.Н.Союзу. Крім відвидин, я висилав також обіжні листи в організаційних справах, а зокрема в справі цеї спеціяльної кампанії за новими членами, яку ми вели впродовж другого півріччя минулого року.

Об'їжджаючи відділи, я стрічався всюди з одним і тим самим недомаганням та нарікканням. Всюди можна було почути: члени не приходять на збори, члени не платять на час своїх вкладок.

Як зарадити цьому лихові? Оживлення громадсько-культурної праці по відділах зробили б збори відділів більш цікавими, а тоді певно притягнули б на збори і більшу кількість членів. Приклади в цьому напрямі виказують, що відділи, які ведуть живу активну Союзову, а також і загально громадську працю, дістають на свої збори більше членів ніж неактивні відділи. Коли б члени приходили на збори, то це відразу усунуло б також і друге недомагання, а саме неточне плачення вкладок. Бо члени залягають з плаченням вкладок не так через брак гроша, як більше через байдужність, забуття, недопильнування справи. Приходячи на збори, вони певно платили б на час і свої вкладки.

Активність відділів залежить, в першій мірі, від їх управи. Коли відділові урядники виказують працю в користь Союзу, а також в користь загально громадської справи, тоді і членство таких відділів, або принаймні якась його частина, буде також активною та виказуватиме зацікавлення до даної праці відділу. Тоді можна буде сподіватись і численнішої участи в зборах зі сторони членства.

Живою ілюстрацією до цих тверджень може послужити Форд Сити в Пенсилвенії, де все місцеве українське населення в кількості 528 осіб належить до місцевого 63-го відділу й в його рямках не тільки веде свою громадську працю, але й грає визначну ролю в місцевому американському житті. Це справжнє „Союзове містечко", яке дає практичний доказ, що в рямках Українського Народного Союзу можна з максимальною користю для громади й загальної української справи зорганізувати й повести всю багатобічну суспільно-громадську працю. Якщоб за цим прикладом пішли всі Союзові відділи й всі наші громади, наша американсько - українська спільнота в Америці й її значення в американському та українському житті були б безконкуренційні.

Захист

На минулій конвенції з травня 1950 року, ухвалено, що Екзекутива Союзу повинна найдальше до двох років закупити відповідну посілість на власність У.Н.Союзу. Згадану ухвалу виконала Екзекутива якраз упродовж двох років, закупивши за $70,000 відповідну посілість близько містечка Кергонксон, в горішній частині стейту Ню Йорк, у віддалі від міста Ню Йорку приблизно 90 миль. Кошти ремонту та закупно різних приладів та річей, що потрібні для вжитку на згаданій посілості, виноситимуть певно більше ніж ціна самого купна, але коли все буде як слід викінчене, то Союз матиме посілість вартости кілька сот тисяч долярів.

Заки куплено згадану посілість, з рамени Екзекутиви Союзу оглянено 26 різних посілостей в стейтах Ню Йорк, Ню Джерзі та Пенсилвенія. З цих усіх посілостей, на нашу думку, тільки одна була краща від цеї, що ми купили, одначе за неї треба було заплатити близько пів мільйона долярів. Тому ми вважаємо, що серед даних обставин і за дану ціну ми купили те, що було найвідповідніше і найкраще.

Посілість Союзу служитиме цього року як вакаційна оселя. Та вже тепер робимо старання, щоб у короткому часі відкрити на Союзівці Дім Старців. Саме в цій справі ми збираємо тепер потрібні інформації. Бо у звязку з відкриттям Дому Старців є полученi різні вимоги, що реґульовані стейтовими законами, і тому саме це забирає часу, щоб провести в життя згадане діло.

Ми згадали вже про деякі недомагання у зв'язку з членським рухом у нашій організації, як наприклад, справа зависокої суспензи членів, за велика кількість членів вибирають готівку на свої грамоти, за мала активність по відділах в організуванні нових членів, не точне плачення вкладок і т.п.

Тепер у зв'язку із купленою Союзівкою мусимо знову піднести нове недомагання. Як відомо, то на минулій конвенції ухвалено, щоб кожний дорослий член зложив на Союзівку *принаймні $1*. Це така мала квота, яку кожний член може легко заплатити. Здавалось, що навіть не треба буде про неї багато писати та пригадувати членам, щоб сповнили свій обов'язок. Та показалось інакше. Тільки незначна кількість членів виконали досі цю ухвалу. Замісць дістати від 50,000 членів принаймні $50,000, Союз дістав досі тільки кілька тисяч долярів.

Тому ми повинні, з нагоди цього річного засідання, звернутись до всього членства із закликом та пригадкою, що кожний член обов'язаний виконати конвенційну ухвалу та зложити бодай $1 на дану ціль.

Фінансова сторінка

Успіх фінансового розвитку У.Н.Союзу є тісно зв'язаний з його організаційною сторінкою. Коли організація розвивається як слід, а це значить, коли постійно прибуває відповідна кількість нових членів, коли тих нових членів є найбільше з поміж молоді, а коли знову, з другої сторони, смертність серед членства не є за висока, тоді й фінансова сторінка представляється успішно. Очевидно, для повного успіху потрібно солідної господарки, а також обережної й добре обдуманої льокації інвестованого гроша. А така саме господарка була в нашій організації, як у попередніх роках так і впродовж 1952 р.

Коли думати категоріями вищих відсотків від інвестицій, та коли приймемо до уваги, що діверсифікація в інвестиціях є потрібна та корисна, тоді під цим оглядом у всій цій нашій господарці, одинокою дещо відємною сторінкою, був брак відповідних нових морґеджів, які приносили б вищі відсотки, ніж ми їх дістанемо від інвестиції в бондах. Нам трудно дістати добрі морґеджі, коли держава, створивши окреме фінансове підприємство, почала за його посередництвом уділювати, з одної сторони, високі морґеджі, нераз навіть до 90 відсотків вартости даної реальности, а з другої, рахувати від цих морґеджів низькі відсотки. А коли ще взяти до уваги, що банки та інші позичкові інституції держать спеціяльних людей, які тільки і те роблять, що шукають за відповідними морґеджами, тоді побачимо, які трудноші існують під цим оглядом. Одначе, в останніх часах наступила певна зміна щодо цеї справи. Від часу, коли держава видала бонди з вищими відсотками, кожний новий випуск будь яких бондів продається тепер зі значно вищими відсотками. Це знову має вплив на відсотки при уділюванні морґеджів, які, сподіємось, можна буде тепер діставати з меншим трудом, а натомість з вищими відсотками.

Коли мова про відсотки від усіх інвестицій, то 1952 рік був дещо кращим, щодо зароблених відсотків, ніж 1951 рік. Ці відсотки за 1952 р. виносили 3.07, тоді коли в 1951 вони були 3.03. Це справді невелика різниця, яка, одначе, повинна бути значно більшою впродовж біжучого року, бо допервa в 1953 році почато продавати бонди зі значно вищими відсотками. Інвестиції в бондах збільшились упродовж 1952 р. на $1,120,230.86, так що з кінцем 1952 р. виносили $12,585,245.74. А що ввесь масток Союзу виносив з кінцем 1952 р. $14,110,917.73, то сума інвестована в бондах виносила у відсотках 89.19. Інвестиції в морґеджах збільшились упродовж 1952 р. тільки на $19,257.48, бо хоча впродовж року уділено морґеджів на суму $83,400.00, то в тому часі сплачено морґеджів на суму $64,142.52. У відношенні до всього мастку Союзу інвестиції в морґеджах, що з кінцем року виносили $642,310.61. становили 4.55 відсотків. УНСоюз має ще непроданих реальностей на суму $225,581.37, що у відсотках становить 1.60. Крім цього, 2.33 відсотки є інвестовано в позичках на членські грамоти, а 2.26 відсотків було готівки з кінцем року.

Упродовж року масток Союзу зріс на $1,155,759.11, та ще важнішою справою є зріст резерви на суму $238,451.02, яка призначена на забезпеку членських грамот. Беручи до уваги цей зріст резерви, повна сума резерви призначена на забезпеку членських грамот, виносила з кінцем року $3,356,361.97. Ця висока сума резерви дає саме якнайбільшу запоруку всім членам У.Н.Союзу, що вони мають в цій організації певне та солідне забезпечення. При цій нагоді треба ще згадати, що ці 2,704 члени, на які, як це вже було згадано, збільшився Союз упродовж 1952 р., обезпечились на суму $2,009,010.00, так що загальна сума, на яку всі члени Союзу були забезпечені з кінцем 1952 р., виносила $47,335,494.00.

Культурна праця У.Н.Союзу

Один з відділових урядників У.Н.Союзу запитував недавно у своїм письмі до головної канцелярії У.Н.Союзу, яку користь має Союз з того, що він видає стільки гроша на видавництва про Україну, або знову, що його головний урядник віддає стільки часу на таку громадську працю, яка не ведеться під фірмою У.Н.Союзу.

Відповідаючи на цей запит, я звернув увагу на такі факти.

Тиждень по основанні У.Н.Союзу, а саме 1-го березня 1894 р. „Свобода", орган Союзу, закликала тодішніх українських імігрантів вступати в ряди Союзу, щоб через Союз дати пізнати світові, що „українське народнє життя є тут живою струною". Тимсамим, уже перші основоположники Союзу визначили Союзові ту ролю, яку він, поpри забезпечення, повинен відогравати в житті нашої української спільноти. І хоча від часу, як про згадану ролю Союзу писано на сторінках „Свободи", минає вже 60 років, одначе Союз ніколи не відступав і тепер не відступає від цеї ролі, яку йому визначили його перші піонери. Він виконує цю ролю своїми жертвами на різні народні цілі, своєю *невтомною* працею, працею своїх урядників та своїх активних членів. І коли У.Н.Союз вимагає від своїх відділових урядників, щоб вони своєю працею давали приклад членству, то тимбільшу вимогу він мусить ставити до своїх головних урядників, щоб вони проявляли себе активно в кожній такій праці, в кожній такій акції, яка причинилась би до того, щоб „наше народне життя було тут живою струною". Бо коли так буде, тоді не буде журби за те, чи ми, як іміграція поневоленого народу, сповняємо як слід свої обов'язки супроти поневоленої України. Тоді не буде журби за те, чи наші центральні установи, такі як УККА, чи ЗУАДК, виконують ці завдання, які накладає на них теперішня хвиля. Тоді теж не буде журби за те, чи У.Н.Союз, ця основа нашого життя на американській землі, зростає, кріпшає, чи він як слід розвивається. Бо історія У.Н.Союзу повна прикладів на те, що активні Союзовці були теж активними громадськими працівниками й навпаки.

Згадану тут ролю виконував Союз різними способами, між якими, найбільше успішними є його видавництва англійською мовою про Україну, український народ. Упродовж останнього десятирічча, старанням У.Н.Союзу видано вісім цінних книжок, які висвітлюють різні ділянки з життя українського народу, з його історії, літератури, мистецтва, його культурних здобутків, а зокрема його боротьби з найбільшим ворогом вільного людства, з московсько-большевицьким імперіялізмом.

Упродовж минулого, 1952 року йшла підготовка до нової, девятої з ряду книжки: Україна під Совєтами. Ця книжка вийде на днях з друку, і певно, подібно як і інші книжки, видані Союзом, причиниться до кращого пізнання українського та цілого східно европейського питання, яке, не зважаючи на наші дотеперішні старання, оповите ще дальше мряковиною, та неправильним і для всього вільного світу шкідливим підходом до його справедливої розв'язки.

Треба ще згадати, що вже другий рік іде праця над англійським виданням Енциклопедії Українознавства. Це величезна праця, яка забере ще чимало часу заки УНСоюз зможе передати для вжитку цю велику Книгу Знання про Україну, якої так дуже потрібно для джерельних, наукових дослідів англьосаським світом про всі ділянки розвою українського народу. Ця книга повинна відкрити очі вільного світу на ті всі фальшиві, перекручені, односторонні, баламутні відомости, якими переповнені різні енциклопедії та інші видавництва, які досі черпали свої інформації з джерел, ворожих українському народові, з джерел, що тенденційні, що писані для закріплення великодержавницької російської, чи знову колишньої польської тиранії.

Немає сумніву, що всі ми годимось в тому, що такої книги, як Енциклопедія Українознавства англійською мовою, подрібно конечно й якнайскорше. Тому, користаючи з нагоди цього нашого засідання звертаюсь до всіх Союзовців, а також до всього нашого загалу з проханням: Допоможіть У.Н.Союзові сповнити це велике завдання, яке він взяв на себе, завдання, якого ціллю є, причинитись, в можливо найбільший спосіб, згаданими тут видавництвами, розвівати цю темряву, якою ще дальше оповите українське питання, та опрокидувати цей фальш, облуду, брехню, яку ширить російська пропаґанда. Ви допоможете Союзові в цьому важливому завданні своєю працею для цеї організації, своєю приналежністю до неї, своїм активним членством в її рядах.

До тієї своєї праці — поширювання правди про Україну та її нарід в англомовному світі, У.Н.Союз в звітовому часі приступив до відновлення ще іншої ділянки своєї культурної активности, яка становить одну з найсвітліших сторінок його минулої активности та на яку тепер знову виникла найбільш пекуча потреба. Маю на думці відновлення видавництва українських книжок. Колись цю велику культурну потребу для нашого членства та нашої спільноти ми могли до деякої міри заповняти спроваджуваними виданнями з тої частини української землі, де ще була деяка можливість видавати такі твори. Сьогодні такої можливости вже немає. Існуючі запаси книжок вже майже на вичерпанні, вільної української творчости в Україні немає, отже треба не тільки заповнити ту прогалину для нас самих, але й створити бодає мінімальні умовини для продовжування вільної української культури, яка не може проявитись на рідній землі. Виходячи з таких міркувань, УНСоюз вже в цьому році приступив до видавання українських книжок, започатковуючи цю свою активність виданням роману Василя Барки: „Рай". Василь Барка — знаний досі більше як поет. Його роман „Рай" — згідно з твердженням літературних знавців — це перший його більший твір, написаний мистецькою прозою й належить до якнайкращих літературних творів, як порівнювати його з надрукованими творами в останніх роках. „Рай" вже в друку й готов появитися на книжковому ринку вже з кінцем червня, або в початках липня. Хочу висловити надію, що загал членства УН Союзу поставиться до цієї книги з такою самою увагою, як він завжди ставився до друкованого слова в минуло-

му та закупом книжки вможливить УНСоюзові не тільки продовжувати, але й щораз більше розгортати цю важливу ділянку його культурної праці.

ЗВІТ АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ" ЗА РІК 1952:

ПРИХОДИ

Передплата: від УНСоюзу за членів	$72,000.00
Вплачено прямо до „Свободи"	34,626.99
Кольпортаж	3,172.22
Книжки	6,107.97
Оголошення	28,151.49
Друкарські роботи	33,440.23
Картки і календарі	1,954.84
Зі змін адрес	232.01
Зворот за електрику	312.00
Зворот за телефон	349.18
Зворот за пошту	20.24
УНС Альманах	3,219.15
Пресовий Фонд	90.20
За відпадки паперу	13.75
Різні — портрети, старі матриці, металь і позички	7,495.82
	$191,186.09
Продажний опуст	1,252.69
	$189,933.40

РОЗХОДИ

Платня робітників, редакторів, персоналу	$89,191.50
Платня кореспондентів	9,343.35
Поштові видатки	11,866.85
Папір, атрамент і інші	42,297.09
Чинш за офіси і друкарню	7,500.00
Телефон	1,123.92
Електрика	2,077.68
Канцелярійні прибори і видатки	1,822.91
Части до друкарських машин, направа і прилади	3,274.19
Книжки, картки і календарі	4,571.16
Поштова скринка	12.00
Асекурація	1,319.47
Податки, обезпечення робітників	2,021.32
Комісове	55.31
Фелейтони, статті	65.00
Купно лайнотайпу і інших машин	6,100.00
Різні — Каммон Кавнсил, зворот передплат, кліші, репрезентація, подорожі і інші	7,422.54
	$190,064.29
Купний опуст	220.18
	$189,844.11

ЗІСТАВЛЕННЯ

Остало готівки в банку з кінцем 1951 р.	$ 6,046.17
Прихід за 1952 р.	189,933.40
Разом	$195,979.57
Розхід за 1952 р.	189.844.11
Остає в банку	$ 6,135.46

1952 рік можна вважати успішним роком, коли мова про фінансову сторінку видавництва „Свободи". Та був він успішним тільки щодо самого загального обороту приходів і розходів, коли його порівнювати з будь-яким попереднім роком. Наприклад, приходи за 1952 рік збільшились на $30,000 у порівнанні з приходами за 1951 рік. Ця сума $30,000 походить головно з трьох позицій. Ми збільшили кількість передплатників, а дальше оголошення та друкарські роботи. Та хоча ми збільшили приходи на $30,000, то з цеї суми нічого не лишилось в касі видавництва, бо в тому самому часі розходи збільшились також на $30,000. Наприклад, сама платня персоналу збільшилась на $19,000, а знову $11,000 витрачено на збільшені поштові видатки, папір та на платню кореспондентів. До цього збільшення видатків причинилось, в значній мірі, недільне видання „Свободи", до якого доплачено $10,000. Як відомо, 1-го березня 1952 року ми почали видавати тимжневик літератури, мистецтва й культури. Беручись до цього видання, ми пішли на зустріч бажанні, як це нам тоді здавалось, великої кількости нашого громадянства, яке такого видання домагалось. Ми хотіли також бодай частинно заповнити цим виданням ту прогалину в плеканні української культури, мистецтва та літератури, яка заіснувала там на рідних землях України через винищування московсько-большевицьким наїзником всього, що тільки носить українську назву. Показалось одначе, що бажання нашого громадянства, служити тут на американській землі розвиткові української культури, не було належно поперте його ділами. Знайшлось всього 3,200 осіб, які в початках замовили тижневик. Та і те число зменшилось впродовж року, бо в березні цього року виносило вже тільки 2,800, так що ми були змушені заперестати це видавництво. Доложивши до нього $10,000 ми все таки додержали обіцянки, видавати його один рік. Не зважаючи на цю втрату, ми маємо принаймні те вдоволення, що гріш був ужитий на добру і корисну ціль. Бо ці 52 числа тижневика становлять важливий вклад в нашу культурну скарбницю. У цих числах зібрано надзвичайно цінний матеріял з ділянки культури, мистецтва, який інакше певно був би затратився. Тому ми можемо тільки жаліти, що фінансова сторінка не позволила нам це видавництво в дотеперішньому форматі продовжувати. Бо тут ми мусіли брати під увагу також і цей факт, що коли ми вже маємо доплачувати до видавництва, то хай з цеї доплати користають всі члени та передплатники „Свободи". Тому ми рішились на видання двотижневика як додатку до „Свободи", який має служити тим самим ціллям, яким служив тижневик. Цю додаткову картку висилається безплатно всім членам та передплатникам кожних два тижні.

Хоча ми свідомі того, що теперішній додаток не заступить вповні тижневика, то всеж таки ми старатисьмемо поліпшувати його так, щоб він бодай частинно міг сповняти на полі культури цю ролю, якої вимагає від нас теперішня хвиля та теперішнє важке положення українського народу.

Говорячи про „Свободу", не можна поминути й видання її „Ювілейного Альманаху" в звітовому році з приводу її 60-ліття. Альманах цей, в якому зібрані вперше суцільно поодинокі етапи розвитку нашого органу, його відношення й значення для нашої організації, як теж загальні інформації про українську пресу взагалі, становить безсумніву важливе джерело інформацій не тільки для нашого загалу, але й для майбутнього дослідника нашого життя та розвитку.

Підсумовуючи цей свій звіт, зазначу знову, що наша організація в звітовому часі не досягла своєї мети й не виконала перебраних обов'язків в цілости, зокрема в організаційній ділянці. Але це ще далеко не значить, що ми стояли на місці. Навпаки, теж в звітовому році досягнено певні успіхи. Ми все ж таки збільшили Союз на близько три тисячі членів. Ми були також в перших рядах, коли мова про народну громадську працю та поміч визвольним змаганням українського народу. Приглядаючись нашому загальному народному життю, можна було поза всякими сумнівами ствердити, що львина частина нашої громадської роботи на різних ділянках виконувалась й далі в переважаючій більшості силами й засобами Союзового членства. Члени Українського Народного Союзу грали передову ролю в більшості наших громадських, культурних, запомогових та інших установ й інституцій. Очевидно, ми не тільки не можемо мати нічого проти того, але й навпаки, повинні до того ще тільки заохочувати наших членів. Але важливе, щоб при цьому ми не ставили Союзу на задній плян, щоб ця наша праця стояла під знаком символу У.Н.Союзу — схрещених американського й українського прапорів та дружньо стиснених рук. Якщо ми усі, ввесь загал нашого членства так поступатиме, тоді й наша організація, Український Народний Союз, піде ще більше кроками вперед до нових успіхів і перемог для добра та на славу нашої української спільноти.

Звіт Заст. Гол. Предс. О. Лисогіра

Mr. President and Fellow Officers:

The past year has been an extremely active one, not the most productive when compared with other years in terms of growth or increased membership, but truly a year that spelled out rather definite signs of a return to normalcy. As the year rolled on it was quite apparent that satisfactory results were obtainable only at the expense of more time and greater effort.

As your supreme vice-president I was privileged to participate in the top level activity of your association, albeit in a limited way. During the year I attended all the Executive Committee meetings and special meetings called by the President. These meetings, as has been the custom in past years, were not held on any set or predetermined dates but were called whenever the President thought it necessary.

The regular Executive Committee meetings were devoted to the discussion of current problems, the confirmation and approval of new investments made, and the outlining of the procedure to be followed in pending matters. Subjects which received particular attention at these meetings were that of membership drives, the acquirement of additional organizers, the reduction of suspensions, the promotion of activity among our youth, the procurement of real estate mortgage investments, and, of course, our No. 1 project—that of getting our Soyuzivka into operation. All of you received brief summary reports of each meeting and you are familiar with what transpired.

The special meetings that I attended were called primarily to discuss problems connected with our Estate or Soyuzivka and to decide on procedure. I will comment on this phase of activity later on.

At this point, I would like to reflect on our investments. As in previous years, the bulk of our 1952 income was invested in public utility bonds. Due to increased interest rates, ranging up to 3½% in the United States and up to 4½% in Canada, these purchases were more attractive and more in line with our calculated requirements. However, these purchases further accentuated our heavy holdings in one class of investment—namely bonds. This is disadvantageous because technically we are vulnerable to unfavorable changing conditions which even though seemingly remote, nevertheles can become a reality resulting in serious dislocations in the value of our holdings at a particular moment. It is my strong opinion that we must constantly stlive for diversification in our investment portfolio and should plan for that goal.

In line with that thought, during the year I obtained and submitted two mortgage applications on a 3½% interest basis for loans in excess of $100,000 on well-located properties in mid-Manhattan in New York. Our committee desired a rate of 4% to make these loans but we were unable to work this out because the owners were able to obtain the lower rate from other lending institutions. We are continually on the lookout for suitable mortgages but so far with limited success. During the year I inspected and appraised two properties on which small loans were made to owners who are members of our Association. As you all know, just a year ago, we completed a contract to purchase the Foord property in Kerhonkson, after negotiations that had lasted about two months. I carried on the detailed negotiations with the real estate brokers, the owners' representative, and the owners. The property comprising approx. 200 acres was originally submitted to our home office by a New Jersey broker at a price of $90,000. After the President and the Treasurer had inspected the property. I was asked to look at it and subsequently the Executive Committee instructed me to start negotiations. Our offer was $55,000 for the property as originally submitted to us plus approximately 20 acres across the macadam county road and plus approximately 3 acres including the pond across the private road leading to the main house. After considerable correspondence and telephoning and several meetings with various parties concerned and the raising of our offer to $60,000, then to $65,000, we finally were able to reach an agreement on a price of $70,000. For the record and for your personal information, I did not participate in any real estate commissions paid in connection with this transaction. I am a licensed real estate broker and that is my business, but I did not anticipate any compensation nor did I receive any compensation whatsoever for services rendered other than the usual per diem allowances for the days that I travelled to the property to make the inspection and to meet with negotiating parties.

After the purchase of the Kerhonkson property was completed, I assisted in formulating plans for the rehabilitation work. I also helped to check the various costs of the repair work, the improvements and equipment and to make comparisons of costs involved. Some of these costs have exceeded our original expectations but the facilities that will be provided will also be more extensive and accomodative than originally planned.

During the years I continued my activities in various organizations and at all times utilized every possible opportunity to further the prestige of the Ukrainian National Association. Last Labor Day week-end in company with other supreme officials, I attended the Ukrainian Youth League of North America Convention in Cleveland as an official representative of our organization. As you know, all secretaries of mid-western branches were invited to meet with us that week-end to discuss current problems that were confronting them and to give us an opportunity to stir up more enthusiasm in our activities including those connected with the Soyuzivka. A special appeal was made to every secretary to concentrate on our youth who were either surrendering their policies without good reason, or were not joining up at a rate that their numbers justified. Our meeting was successful but the attendance was not up to par.

As I stated at the beginning of my report, the year 1952 was not the most productive year in terms of membership growth. Statistics show that new certificates written declined by 22% from the previous year. But that is not the whole story. On the favorable side, our reports indicate that surrenders declined by 18%; that the death rate declined by 5%; that the policies revived increased by 16%; that our dividend payments were up over 10%; that our assets increased by 9% which is above the national average; and that our unassigned surplus, which in my opinion is more than adequate, was further increased by more than 10%. All of these major favorable factors add up to a thriving, progressive organization taking its place in the economic and social life of this great country as a healthy and wholesome force for better living. All of our members and our fellow citizens alike can be justly proud of this enviable record.

As we meditate over these past accomplishments and give thought to the future, we are immediately struck by the fact that the unusual conditions over which we had little control that prevailed in the decade between 1940 and 1950 and which so definitely influenced our progress, have practically ceased to exist. The disrupting effects of World War II on our social, cultural and economic life have to a great extent disappeared. Though we are still engaged in a war and the threat of a greater war at any moment is ever present, the situation is being accepted as normal. The sudden and stimulating shot in the arm that our membership received from he mass influx of Ukrainian displaced persons in the late 40's has lost its momentum. In 1952 it became increasingly evident that the further growth of our Association, at least in the foreseeable future, will be largely dependent upon what we do or leave undone from day to day as officers and as individual members. Last year the records reveal that in our stronghold—the State of Pennsylvania—the increase in membership was less than 1%; New York State, 2nd in line, showed a 4% increase; New Jersey 3½%; Illinois 6%; Ohio 6%; and Canada 5%. In the states of New Hampshire, Delaware and Rhode Island we lost members. It is evident that we are weak where we should be strong.

In my opinion, it is also startingly clear that we need more recruits to work for our common good. More people must be inspired with the same zeal and enthusiasm for the welfare of their neighbors, friends and Ukrainian-American kinsmen that burned in the hearts of the original founders of our Association 60 years ago. One of the ways that some of this spirit can be recaptured, in my opinion, is through the proper operation of our Soyuzivka. The Soyuzivka will enabe thousands of our members every year to enjoy themselves and relax in an atmosphere of friendliness amidst pleasant surroundings and thereby reap both physical and social benefits. If a need is prevalent, certainly a fine and wholesome set-up can be and will be established for the aged. In due time, facilities will be provided for our youth in all age groups that will be second to none. The Soyuzivka is definitely a step ahead for our organization but it also presents a challenge to our ability and capacity to exploit its full potential.

In conclusion, I might add that the very record of our great Association which rose from such humble beginnings but yet over the years accomplished so much is a challenge to us all now directing its affairs to at least match that past record. It is a task that will require intelligent and persistant effort. I feel confident that our group assembled here is up to the challenge and that with our combined common, experience and good will properly applied we cannot help but go forward. Thank you.

Звіт Заст. Гол. Предс. Ґеновефи Жеребняк

To the Members of the Supreme Assembly of the Ukrainian National Association:

During the year of 1952 my position as Vice Presidentess of the Ukrainian National Assaciation afforded the opportunity to remain in close contact with the Main Office of the organization and to represent it at various functions sponsored by member branches in the field. My participation was not limited to social functions as it included business matters and decisions pertinent to the successful and harmonious existence of the branches. In February I journeyed to Carnegie, Pennsylvania, to arbitrate in resolving differences of opinion among the three local branches, My visit brought about two meetings, the first with the officers of the branches and the second with the general membership. I would like this Supreme Assembly to know that I was accorded every respect and courtesy during my visit and I am grateful to the members of our Carnegie branches for their acceptance of the Executive Board's recommendations intended to solve their problems and breach their differences.

Following the Annual Supreme Assembly meeting, on May 4, Advisor D. Szmagala and I arranged a meeting for all branches in our area for the primary purpose of reviewing with the officers the results of the Annual Meeting. This meeting was well attended and proved very productive. Pledges were made for the total number of new members each branch woulr endeavor to enroll during 1952. Plans were mare for future activity.

On the Labor Day week-end I, together with Vice President Lesawyer, served as UNA representatives to the Ukrainian Youth's League of North America Convention held in Cleveland, Ohio. During the course of the week-end we arranged an informal gathering of all American born UNA officers who were in attendance at the convention. Included in our meeting were all officers of UNA branches in Cleveland and immediate area. This gathering was addressed by all members of the Executive Board and included the showing of the picture slides of "Soyuzivka". Although the attendance at this meeting fell below our hopes and expectations it was the consensus that those attending were brought up to date on organizational matters and considerable interest created in "Soyuzivka".

On September 21, at the invitation of Branch 63 of Ford City, Pennsylvania, I shared with Mr. Halychyn the honor of participating in the 50th Anniversary celebration of this branch. The manner in which the members of Branch 63 planned and executed this anniversary is highly commendable. Their program extended over a two day period and included activities for all age groups among their membership. The spirit and enthusiasm of this group, the largest UNA branch in the State of Pennsylvania, made this event a truly memorable one and served to uphold the contention that where there exists a combination of leadership and loyal and devoted workers, there is activity and progress. It was especially encouraging to note the active participation of our American born youth and their fine cooperation with members of the older generation. The Catholic Youth League held its annual convention in Pittsburg, Pennsylvania, the week-end of October 4, and I attended as the official representative of the Ukrainian National Association.

An Organizational Meeting for all UNA Branches in Cleveland, Akron, Lorain and Lakewood, Ohio, was held on October 18, in Cleveland. This meeting was headed by Supreme Advisor Dmytro Szmagala and President Halychyn. Matters concerning the organization, its membership, its publications and its future were discussed by the assemled. The following day marked the observance of the 50th Anniversary of Branch 102 and again on that program I took part along with Mr. Halychyn and Mr. Szmagala, as a speaker in the English language. Branch 295 of Akron, Ohio, planned a program on October 26 to celebrate the 40th anniversary of its existence. This event was especially significant in that Branch 295 is the parent branch of our local youth branch, 180, and has long been recognized as one of the most active and progressive groups in existence. Mr. Szmagala was an honored guest and speaker at this event.

During the year of 1952 the Executive Board held four meetings, all of which I attended. At these meetings we counseled at length on investmens, organizational matters and took under advisement for action those matters directed by the Supreme Assembly during the annual meeting in March. I participated in these meetings with discussions, plans and recommendations. After the acquisition of the estate "Soyuzivka" we found it was necessary to devote most of our meeting time to discussions concerning this matter. There were many decisions to be madeand important matters to be discussed, the details of which have been covered in the president's report.

It had been my personal observation that a great deal of interest in "Soyuzivka" is being manifested by the members of the American born generation and I am of the opinion that they will support it. I urge that every effort be made to institute the cultural courses that have been previously proposed so that this may not only attract our youth but serve as another contribution of the Ukrainian National Association to the preservation of the rich heritage and culture of the Ukrainian people.

Звіт Головного Секретаря У. Н. Союзу Г. Германа

від 1-го січня до 31-го грудня 1952 р.

ПОВНОЛІТНІ ЧЛЕНИ:

В день 1-го січня 1952 р. було повнолітних членів	47,681
Прибуло за 12 місяців	6,065
Разом	53,746
Відійшло за 12 місяців	4,509
Остало	49,237
Значить, що за останній рік У. Н. Союз збільшився в повнолітних членах на	1,556

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ:

В день 1-го січня 1952 р. було всіх дітей	18,109
Прибуло за 12 місяців	3,488
Разом	21,597
Відійшло за 12 місяців	2,340
Остало	19,257
Молодечий департ. збільшився за останній рік на членів.	1,148
Оба департаменти разом мають членів	68,494

РУХ ПОВНОЛІТНИХ ЧЛЕНІВ ЗА 1952 РІК:

З початком січня 1952 р. було повнолітних членів	47,681
У 1952 році: прийнято нових	3,328
прийнято з переступними листами	1,277
прийнято з інших кляс	207
прийнято наново	1,279
Разом	53,746
У 1952 році: суспендовано	2,233
відійшли з переступними листами	1,277
відійшли до інших кляс	206
відійшли зо зворотом у готівці	312
відійшли на безплатне продовження	16
відійшли на виплачене обезпечення	13
відійшли з виплаченим обезпеч.	41
померли	411
Разом	4,509
Віднявши 4,509 від 53,746 дістанемо загальне число повнолітних членів з кінцем грудня 1952 р.	49,237

Повнолітні члени були забезпечені в таких клясах:

В старому роді обезпечення	223
В обезпеченні платнім по смерти з вкладками до 70 року життя	724
В обезпеченні платнім по смерти з вкладками впродовж 20 років	15,386
В обезпеченні платнім за життя з вкладками впродовж 20 років	10,535
В обезпеченні платнім по смерти з вкладками до 65 року життя	238
В обезпеченні платнім за життя з вкладками до 65 року життя	271
В новім обезпеч. на ціле життя для нових членів	11,271
В новім обезпеч. на ціле життя для старих членів	10,589
Разом	49,237

РУХ ЧЛЕНІВ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ. ЗА 1952 РІК:

З початком січня 1952 р. було всіх дітей членів	18,109
У 1952 році: прийнято нових	2,410
прийнято наново	535
прийнято з переступними листами	413
прийнято з інших кляс	130
Разом	21,597
У 1952 році: суспендовано	1,150
відійшли з переступними листами	445
відійшли до повнолітних членів	173
відійшли до інших кляс	130
відійшли на безплатне продовження	—
відійшли на виплачене обезпечення	1
відійшли зо зворотом у готівці	143
відійшли з виплаченим обезпеч.	290
померли	8
Разом	2,340
Віднявши 2,340 від 21,597 дістанемо загальне число дітей членів з кінцем грудня 1952 року	19,257

Діти були обезпечені в таких клясах мол. департаменту:

У клясі 1-ій на $ 500	3,174
У клясі 2-ій на $ 400	790
У клясі 3-ій на $ 100	2,098
У клясі 4Р на $ 250	183
У клясі 4Р на $ 500	3,816
У клясі 4Р на $1000	1,576
У клясі 5Е на $ 250	309
У клясі 5Е на $ 500	4,418
У клясі 5Е на $1000	1,509
У клясі 6С на $ 500	912
У клясі 6С на $1000	472
Разом	19,257

Маючи на увазі, що з початком 1952 р. було всіх активних повнолітних членів і дітей 65,790, а знова з кінцем 1952 р. те загальне число виносило 68,494, загальний приріст членів за 1952 рік виносить 2,704.

Пересічний вік всіх членів, включно з неактивними членами — 33 роки.

Пересічний вік повнолітних активних членів — 42.2 років.

Пересічний вік членів в молодечім департаменті — 9.96 років.

Смертність була 6.0 на тисячу членів.

Загальне число повнолітних членів і дітей за останніх 5 років:

З кінцем 1948 року було всіх членів 50,873
З кінцем 1949 року було всіх членів 56,009 — приріст 5,136
З кінцем 1950 року було всіх членів 61,520 — приріст 5,511
З кінцем 1951 року було всіх членів 65,790 — приріст 4,270
З кінцем 1952 року було всіх членів 68,494 — приріст 2,704

Рух відділів

З початком січня 1952 року було 476 відділів.
Впродовж року 1952 були зорганізовані такі відділи:
Відділ 141, в Лінколи, Небраска.
Відділ 226, в Денвер, Колорадо.
Відділ 408, в Гренд Репідс, Міш.
Відділ 457, в Ню Йорк, Н. Й.
Відділ 479, в Филаделфії, Па.
Відділ 480, в Торонто, Онтаріо.
Відділ 481, в Карнеґі, Па.
Відділ 482, в Карнеґі, Па.
Відділ 483, в Ютика, Н. Й.
Відділ 484, в Ютика, Н. Й.
Відділ 485, в Ню Йорк, Н. Й.
Відділ 486, в Сан Франсіско, Кал.
Відділ 487, в Сейнт Пол, Мінн.

(Закінчення на стор 6)

Звіт Головного Касира У. Н. Союзу Р. Слободяна

Шановні Головні Урядннчки і Урядники.

Річний звіт фінансової господарки У. Н. Союзу, приготований на підставі цього загального річного звідомлення, яке висилається кожного року до асекураційних департаментів стейтів Злучених Держав і Канади. Подані табелі охоплюють оба департаменти, а саме, департамент старших членів і дітей. В першій частині є подані приходи а в другій розходи. В приходах, а теж у розходах не подано, наприклад обороту з інвестицій як продаж або сплати бондів, сплати членських позичок, сплати морґеджів, а знову у розходах не подано купна бондів, членських позичок, або інвестицій в морґеджах, бо цей оборот виказано в окремих табелях річного звіту, зладженого згідно з вимогами асекураційних департаментів стейтів.

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc. 1952

	Adult Mortuary Fund	Disability Fund	Misc. Trust Funds (Nat'l, Orphans, Concord, Old Age Home)	Juvenile Mortuary Fund	Expense Fund	Totals
Balance From Previous Year	$10,869,295.54	$180,988.43	$160,063.36	$1,462,276.61	$282,498.68	$12,955,122.62
Income from January 1, 1952 to December 31, 1952.						
Payments received from members during first 12 months of benefit protection of which all or part is used for expense*	30,949.80			12,220.94	129,512.22	88.05 172,682.96
All other payments or premiums received from members*	974,745.63	44,910.96	11,227.74	236,980.36	262,844.83	1,530,709.52
Refunds applied per Item 13 (b) and (c), page 3	854.30	134.64	33.66	1,292.63	2,854.34	5,169.57
Net amount received from members	1,006,549.73	45,045.60	11,261.40	250,493.93	395,211.39	1,708,562.05
Gross interest on mortgage loans during the year	25,457.84	136.60	994.00	1,710.08	1,313.53	29,612.05
Gross interest on bonds $349,450.28 less $3,381.31 accrued interest on bonds acquired during the year	289,187.12	4,219.44	2,722.63	43,270.00	6,669.78	346,068.97
Gross interest on liens and loans on certificates of members	13,542.20			40.56		13,582.76
Gross interest on deposits in trust companies and banks	119.31					119.31
Gross income from society's property, including $7,500.00 for societys' occupancy of its own building	50,061.63		606.25			50,667.88
Total income from investments	378,368.10	4,356.04	4,322.88	45,020.64	7,983.31	440,050.97
Sales of lodge supplies					4.70	4.70
Sale of Publications			511.34			511.34
Profit on Canadian Exchange	20.21					20.21
Income from Printing Plant					184,933.40	184,933.40
Refund of Insurance Premium					375,00	375.00
Donations			4,559.31		12.00	4,571.31
National Fund			146.14			146.14
Orphans Fund			5,784.67			5,784.67
Gross profit on sale or maturity of ledger assets, viz:						
(a) Real Estate	11,886.20					11,886.20
(b) Bonds	64.86					64.86
Gross increase, by adjustment, in book value of ledger assets, viz:						
(b) Bonds (including $2,170.82 for accrual of discount)	1,764.11	16.08	25.20	307.88	57.55	2,170.82
Total Income	$ 1,398,653.21	$ 49,417.72	$ 26,610.94	$ 295,822.45	$588,577.35	$ 2,359,081.67
Amounts carried forward	$12,267,948.75	$230,406.15	$186,674.30	$1,758,099.06	$871,076.03	$15,314,204.29

	Adult Mortuary Fund	Disability Fund	Misc. Trust Funds (Nat'l, Orphans, Concord, Old Age Home)	Juvenile Mortuary Fund	Expense Fund	Totals
Amount brought forward	$12,267,948.75	$230,406.15	$186,674.30	$1,758,099.06	$871,076.03	$15,314,204.29
Disbursement from January 1, 1952 to December 31, 1952.						
Death Claims	327,624.43			2,687.50		330,311.93
Matured endowments	8,000.00			28,900.00		36,900.00
Total benefits paid	335,624.43			31,587.50		367,211.93
Surrender values	42,229.05			12,274.80		54,503.85
Refunds to members:						
(a) Paid in cash	94,330.02			9,482.50		103,812.52
(b) Applied to reduce payments				5,169.57		5,169.57
Total Benefits and payments made to members	472,183.50			58,514.37		530,697.87
Commissions and fees on payments by members: First Year $43,170.74, Renewal $59,502.66					102,673.40	102,673.40
Compensation of managers and others not paid by commission for services in obtaining new benefit protection					27,500.17	27,500.17
Field supervision and traveling expenses					13,163.18	13,163.18
Athletics					407.46	407.46
Medical examiners' fees $200.00, Inspection of risks $4,182.00					4,382.00	4,382.00
Salaries of home office employees, No. 18					50,506.89	50,506.89
Salaries and all other compensation of officers, trustees and committees					17,160.00	17,160.00
Traveling and other expenses of officers, trustees and committees $10,319.82					10,319.82	10,319.82
For collection and remittance of payments and dues					132.40	132.40
Taxes, licenses and fees:						
(a) Insurance Department					788.40	788.40
(b) Other State Taxes, including $571.09 Social Security					571.09	571.09
(c) Federal, including $1,191.84 Social Security					1,191.84	1,191.84
Rent, including $7,500.00 for society's occupancy of its own buildings					7,500.00	7,500.00
General office maintenance and expenses					6,210.41	6,210.41
Advertising, printing and stationery			891.00		12,935.16	13,826.16
Postage, express, telegraph and telephone					3,713.63	3,713.63
Lodge Supplies					3.95	3.95
Official publication					72,000.00	72,000.00
Expense of Supreme Lodge meeting					4,406.71	4,406.71
Other legal expenses					175.00	175.00
Furniture and equipment					2,304.74	2,304.74
Taxes, repairs and other expenses on real estate	38,216.41		39,460.96			77,677.37
Bureau and association dues and assessments					210.00	210.00
Books, newspapers and periodicals					67.57	67.57
Insurance, except on real estate					494.90	494.90
Actuarial & Statistical expense					3.920.50	3,920.50
Voluntary Payments to Indigent Members		32,874.00				32,874.00
National Fund			7,904.80			7,904.80
Orphans Fund			3,558.17			3,558.17
Concord Fund			2,265.98			2,265.98
Operating expense of Printing Plant					189,844.11	189,844.11
Bank Services charges					2,494.94	2,494.94
Gross decrease, by adjustment, in book value of ledger assets, viz:						
(a) Real Estate	4,750.00					4,750.00
(b) Bonds (incl. $5,803.02 for amortization of premiums)	4,875.87	74.97	19.25	766.28	66.65	5,803.02
(d) Printing Plant & Equipment					1,786.08	1,786.08
Total Disbursement	$ 520,025.78	$ 32,948.97	$.54,100.16	$ 59,280.65	$536,931.00	$1,203,286.56
Balance before transfers	$11,747,922.97	$197,457.18	$132,574.14	$1,698,818.41	$334,145.03	$14,110,917.73
Transfer to and from (net)	— 10,441.41				+ 10,441.41	
Balance	$11,737,481.56	$197,457.18	$132,574.14	$1,698,818.41	$344,586.44	$14,110,917.73

SUMMARY OF TRANSFERS

Date of transfer	From the	To the	Amount
January, 1952	Adult Mortuary Fund	Expense Fund	$ 10,441.41—Section 47 By-Laws

Закінчення Звіту Гол. Секр. УНС Г. Германа

Відділи прийняті наново:

Відділ 453, в Торонто, Онтаріо.

Відділи розв'язані:

Відділ 58, в Ютика, Н. Й.

Відділ 136, в Карне.і, Па.

Відділ 226, в Рочестер, Н. Й.

Злука відділів:

Відділ 75 в Дітройт злучився з відділом в Дірборн, Міш., створивший один відділ під числом 75 в Дітройт, Міш.

Відділ 144 в Скрентон, Па., злучився з відділом 408 в Скрентон, Па., створивши один відділ під числом 144.

З кінцем 1952 року було 485 відділів У. Н. Союзу.

Найбільшим відділом остається відділ ч. 221 в Шікаґо, маючи 2,012 членів. Другим найбільшим відділом є відділ ч. 361, який мав 1,816 членів.

На 3,328 нових повнолітних членів ми прийняли в минулім році 504 членів роджених в Америці.

Як бачимо, то нових членів прибуває щораз менше, бо нова іміґрація здержана, і це частинно пояснює труднощі в приєднуванні нових членів. Але як пояснити втрати великого числа членів суспендованих і відійшовших з готівкою? Відділові секретарі пишуть, що нові члени ще не привикли до обов'язку платити вкладки і не відчувають потреби забезпечення. Маємо теж багато відділів, які не виказують ніякого організаційного життя ні зацікавлення новими членами. Інші відділи вимирають, бо члени старші віком а нових членів не принимають.

В минулім році я виготовив брошуру „Факти про У. Н. Союз" на англійській мові. В Свободі я поміщував в рубриці „Пошта У. Н. Союзу" такі питання і відповіди, які я діставав від секретарів і членів. До головних урядників я висилав „бюлетень", передаючи їм подрібні інформації про справи, які були дискутовані на засіданнях екзекутивного комітету. Від 5-го до 30-го червня, чотири тижні, я редаґував „Юкрейніен Віклі", англійський додаток „Свободи", в часі недуги редактора С. Шумейка.

Впродовж 1952 року, на припоручення екзекутивного комітету або на запрошення, я відвідав наступні відділи: в лютім — організаційні збори в Нантикок, Па.; в березні — окружні збори відділів в Ню Йорку; в квітні — окружні збори відділів в Нюарку; в травні — окружні збори відділів в МекАду, Па.; в липні —на посвяченні прапорів відділу ч. 130 в Ню Йорку; в жовтні — організаційні збори відділу ч. 394 в Магвей, Н. Дж.; в листопаді — на 25-тій річниці відділу 372 в Плейнфілд, Н. Дж.

В травні я відбув наради з членами відділу ч. 58 в Ютика, Н. Й., і на припоручення екзекутивного комітету розділив цей відділ на два відділи, ч. 483 і ч. 484.

Принагідно я відвідав відділи в моїй околиці — відділи 42-ий і 182-ий в Пасейк, і відділ 64-ий в Патерсон, Н. Дж.

В рекордовім департаменті головної канцелярії працює 10 помічних сил. Вони вписують нові аплікації, виготовляють місячні виказн для відділів, виписують і висилають нові грамоти, переводять всі зміни в членстві і приготовляють всі звіти. Щоб обслужити 59 тисяч членів в 485 відділах, потрібно здібних робітників, яких нелегко дістати. Потрібно теж наймодерніших метод, які відповідали б вимогам такої великої організації як У. Н. Союз. Відділи домагаються місячних виказів і рахунків перед другою неділею кожного місяця, і це примусило нас завести систему і машини „І.Б. М." і друкувати викази в головній канцелярії замість в друкарні. Місячні викази друкуються автоматично з членських карток замість ручного набирання черенок в друкарні, і тому нам можливо виготовити місячні викази вчасно. Одначе, машини мають свої обмеження і недомагання; вони не можуть подавати на виказах повних імен членів а тільки початкові букви і повні прізвища. В цій справі просимо відділових урядників бути терпеливими, бо У. Н. Союз в кількох роках значно побільшився і не може послуговуватися старими методами.

Вступаємо в новий період існування У. Н. Союзу. З викінченням ремонту „Союзівки" відчиняються для нашої організації нові можливості. Чи це буде вакаційна оселя, чи Дім Старців, чи літнище для членів-дітей — „Союзівка" дає нам нагоду до скріплення організації і до позитивного впливу на майбутній розвиток зорганізованого українського суспільства в Америці.

LEDGER ASSETS

Book value of Real Estate	$ 225,881.37	$
Mortgage Loans on Real Estate, first liens	642.310.61	
Liens, loans or other credits on certificates of members	328,014.82	
Book value of Bonds	12,585,245.74	
Deposits in trust companies and banks not on interest $307,865.49, on interest $11,055.91	318,921.40	
Printing Plant and Equipment	10,543.79	
Total Ledger Assets		14,110.917.73

NON-LEDGER ASSETS

Gross interest accrued on Mortgages	$ 3,798.75	$
Gross interest accrued on loans to Certificate Holders	7,035.70	
Gross interest accrued on Bonds not in default	97,362.64	
Gross interest accrued on Bank Deposits	60.55	
Total interest due and accrued		108,257.64
Payments actually collected by subordinate Lodges not yet turned over to Supreme Lodge (not over 60 days)		17,674.97
Gross Assets		$ 14,236.850.34

DEDUCT ASSETS NOT ADMITTED

Book value of bonds over amortized or investment value	$ 7,988.63	$
Liens, loans or other credits in excess of net value of individual certificates	2,009.34	
Printing Plant and Equipment	10,543.79	
		20,541.76
Total Admitted Assets		$ 14,216,308.58

LIABILITIES, RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS.

Deaths benefits due and unpaid	$	$ 7,995.77
Matured Endowments		1,207.79
Total claims		$ 9,203.56
Salaries, rents, expenses, commissions, etc., due or accrued	17,162.89	
Estimated amount due or accrued for taxes	401.41	
Advance payments or premiums	185,506.36	
Unearned interest and rent paid in advance	61.20	
Estimated refunds declared or apportioned on certificates to and including Dec. 31, 1953	113,000.00	
Security valuation reserve	23,041.09	
Unexpired subscription to official publication	5,102.53	
Orphans Fund (in trust for beneficiaries under age)	83,289.94	
National Fund (not for insurance purposes)	16,169.17	
Concord Fund (in trust for members of former Concord Society)	313.97	
Old Age Fund	18,556.94	
Total unpaid claims and other current liabilities	$	$ 471,809.06
Reserve:		
Adult—Commis. Standard Ordinary 3%	$ 8,717,368.00	$
Adult—Additional Accidental Death Benefits	6,731.00	
Juvenile—Standard Industrial 3½%	1,139,395.00	
Reserve to cover the non-deduction of deferred fractional premiums at the death of the insured—Adult $34,000.00, Juvenile $3,000.00	37,000.00	
		9,900,494.00
Total amount of all liabilities (incl. reserves)		10,372,303.06
Special and contingency reserves	425,000.00	
Unassigned Funds	3,419,005.52	3,844,005.52
Total to Balance with Admitted Assets		$ 14,216,308.58

EXHIBIT OF CERTIFICATES

	Number	Amount
Benefit certificates in force December 31, 1951	67,061	$45,326,484.00
Benefit certificates written during the year	5,738	3,767,957.00
Benefit certificates revived during the year	3,815	2,508,882.40
Totals	76,614	$51,603,323.40
Deduct terminated, decreased or transferred during the year	6,831	4,267,829.40
Total benefit certificates in force Dec. 31, 1952	69,783	$47,335,494.00
Benefit certificates terminated by death reported during 1952	422	327,248.90
Benefit certificates terminated by lapse reported during 1952	6,107	3,904.680.50
Benefit certificates terminated by Maturity	302	35,900.00

EXHIBIT OF DEATH CLAIMS

	TOTAL CLAIMS	
	Number	Amount
Claims unpaid December 31, 1951	15	$ 9,558.80
Claims reported during the year	422	327,248.90
Totals	437	$ 336,807.70
Claims paid during the year	426	330,311.93
Balance	11	$ 6,495.77
Saved by compromising or scaling down claims during 1952		500.00
Claims unpaid December 31, 1952	11	$ 5,995.77

EXHIBIT OF SICK AND ACCIDENT CLAIMS

	TOTAL CLAIMS	
	Number	Amount
Claims reported during 1951	1	$ 500.00
Totals	1	$ 500.00
Claims paid during 1951	1	$ 500.00

EXHIBIT OF OLD AGE AND OTHER CLAIMS (ENDOWMENTS MATURED):

	TOTAL CLAIMS	
	Number	Amount
Claims unpaid December 31, 1951	5	$ 2,207.79
Claims reported during the year 1952	302	35,900.00
Totals	307	$ 38,107.79
Claims paid during the year 1952	299	36,900.00
Claims unpaid December 31, 1952	8	$ 1,207.79

VALUATION EXHIBIT AS OF DECEMBER 31, 1952.
Mortuary Funds only

	ADULT	JUVENILE	COMBINED
Total admitted Assets	$ 11,830,601.87	$ 1,713,990.87	$ 13,544,592.74
Reserve for Life Certificates	$ 8,758,099.00	$ 1,142,395.00	$ 9,900,494.00
Claims and Accrued Liabilities	221,923.22	65,813.55	287,736.77
Reserve for Contingencies	425,000.00		425,000.00
Total Liabilities	$ 9,405,022.22	$ 1,208,208.55	$ 10,613,230.77
Margin of Safety to Certificate-holders	2,425,579.65	505,782.32	2,931.361.97
Totals	$ 11,830,601.87	$ 1,713,990.87	$ 13,544,592.74
The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 1952 was	125.8%	141.9%	127.6%
The ratio of actual deaths to the expected deaths according to the mortality tables for the year 1952 was	68.1%	6.4%	63.3%
The rate of interest earned on benefit funds during the year 1952 was	3.09%	2.97%	3.07%

(Продовження на стор. 8)

ЗАКЛИК

З'ЇЗДУ ВИХОВНИЦЬ І ВИХОВНИКІВ, УЧЕНИЦЬ І УЧНІВ СЕРЕДНІХ ШКІЛ КНЯЖОГО МІСТА ПЕРЕМИШЛЯ, ЩО ВІДБУВСЯ В НЮ ЙОРКУ 4 ЛИПНЯ 1953 Р.

Бажаючи засвідчити тривалу пам'ять і прив'язання до прадідівської української Перемиської, і Лемківської Земель та княжих міст Перемишля, Ярослава й Сянока,

Бажаючи сплатити хоч частинно довг пам'яті й вдячности зруйнованим сьогодня, ворожою рукою, домашнім гніздам нашим і наших предків, престолам наших церков, де ми христилися, шкільним заведенням, де нас виховували,

Бажаючи залишити історії нашої Перемиської і Лемківської Земель все те, що для них ми ще можемо і зобов'язані дати,

Бажаючи ствердити і закоментувати наше відвічне право до Земель Посяння і Лемківщини,

З'їзд ухвалює видати якнайшвидше альманах присвяченого тій ідеї, яка згуртувала на самому З'їзді й біля З'їзду тисячі вірних громадян Посяння і Лемківщини.

З тією метою З'їзд рішає:

1. Просити й уповажнити дотеперішний Організаційний Комітет продовжувати й після З'їзду свою діяльність в метою мобілізації фондів на альманах і підготовити для створення окремої Організації Оборони Посяння і Лемківщини.

2. Обрати Редакційну Колеґію Альманаха в складі: проф. Б. Загайкевич, ред. Євген Зиблікевич, ред. Роман Купчинський, д-р Мирослав Прокоп і ред. Петро Ямняк.

3. Звернутися із письмовим закликом, в першу чергу до громадян Посяння і Лемківщини на еміґрації, з проханням причинитись матеріяльними засобами до якнайбільшого скріплення альманахового фонду.

4. Звернутися до усіх близьких нашій ідеї осіб, що могли б збагатити альманах своїми працями, чи споминами зв'язаними з Перемишлем і цілим Посяням та Лемківщиною, надсилати такі матеріяли на адресу ред. колеґії.

5. Звернутися до всіх вгорі названих з проханням надсилати знимки і взагалі ілюстраційні та документарні матеріяли на адресу редакційної колеґії, а саме: Petro Yamniak 364 E. 8 St. New York 9, N. Y., при чому ред. колеґія альманаха бере повну запоруку звороту власникам їхніх матеріялів після використання.

6. Звернутися до усіх близьких нашій ідеї осіб, творити на місцях в міру змоги окремі гуртки для допомоги в роботі Організаційного Комітету та Редакційної Колеґії, зокрема гуртки з тенденцією створити у найближчому будучому окремої постійної Організації Оборони Посяння і Лемківщини. У зв'язку із цим З'їзд просить про висловлювання порад і думок якнайширших кол громадянства, зокрема громадянства Посяння і Лемківщини.

Після прийняття і в силу тієї постанови, переведено грошеву збірку на альманах серед учасників З'їзду. Зібрано $ 602, частково готівкою, частково підпискою декляраций.

(Продовження Фінансового Звіту зі стор. 7-ої)

Зіставлення фондів старших членів і молодечого департаменту У. Н. Союзу за 1952 рік.

Посмертний фонд нових родів забезпечення збільшився	$ 868,862.87
Адміністраційний фонд збільшився	26,199.73
Конвенційний фонд збільшився	29,352.97
Фонд допомоговий збільшився	16,468.75
Фонд народний збільшився	3,221.51
Фонд резервовий збільшився	619.78
Фонд сирітський збільшився	4,635.35
Фонд забезпеки інвестицій і смертности збільшився	3,299.53
Посмертний фонд молодечого департаменту збільшився	236,541.80
Адміністраційний фонд молодечого департаменту збільшився	3,235.53
Разом	$1,192,437.82
Посмертний фонд старого роду забезпечення зменшився	$ 1,296.63
Фонд Згоди Братств зменшився	2,265.98
Фонд Захисту-Сиротинця зменшився	33,080.10
Разом	$ 36,642.71

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Десять фондів У.Н.Союзу збільшилися	$1,192,437.82
Три фонди У.Н.Союзу зменшилися	36,642.71
Загальний приріст у фондах	$1,155,795.11
Загальний масток У.Н.Союзу з кінцем 31. грудня 1952 року	$14,110,917.73
Загальний масток У.Н.Союзу з кінцем 31. грудня 1951 року	12,955,122.62
Приріст майна за 1952 рік	$ 1,155,795.11

Виплати з адміністраційного фонду старших членів і молодечого департаменту за 1952 рік.

Виплати друкарні і книгарні	$189,844.11
Нагорода відділовим секретарям	102,673.40
„Свобода" за орган і „Юкрейнієн Вікли"	72,000.00
Платня помічних сил	50,506.89
Нагороди за нових членів	20,649.17
Платня головного уряду	17,160.00
Нагороди організаторам за нових членів	9,851.70
Кошти подорожі й репрезентації	8,467.46
Чинш за офіси У.Н.Союзу у власнім домі	7,500.00
„Свобода" за праці й друки	6,972.44
Нагорода від. предсідателям і касієрам за нових членів	5,563.50
Кошти річного засідання	4,643.51
Кошти подорожі організаторів	4,598.98
Винайм машин для зладження місячних виказів і статистики членів (I.B.M.)	4,364.00
Лікарі за нових членів	4,182.00
Видатки канцел. на пошту, експрес і т.п.	3,093.21
Актюар за оцінку грамот і інші праці	3,000.00
За опікунчу обслугу над бондами	2,494.94
Машини і шафи для канцелярії У.Н. Союзу	2,304.74
Обниження вартости машин в друкарні	1,786.08
Прибори для зладження виказів і статистики членів	1,785.59
Кошти головної контролі У. Н. Союзу	1,615.56
Грамоти й книги для відділів	1,577.70
Канцелярійні прибори	1,228.31
Федеральний податок за помічні сили (S.S. Tax)	1,028.65
Оголошення	1,004.00
Зладження статистики для оцінки грамот	920.50
Асекураційні департ. стейтів за дозволи	788.40
Фотографічні знімки членських аплікацій	743.49
Направи і чищення машин	705.90
Праці при зладженні дівіденди	669.89
Телефон	620.42
Стейтовий податок за помічні сили (Unemployment Tax)	571.09
Забезпечення помічних сил	473.90
Спортова акція	407.46
Вкладки до доброчинних інституцій	210.00
Головний лікар	200.00
Кошти правні	175.00
Стейтовий податок за помічні сили	163.19
Оплата за канадійські чеки і депозити	132.40
Асекураційні журнали і видавництва	67.57
Оправа книг	56.75
Вода	37.50
Обниження вартости інвестицій в бондах (decreased by adjustment)	32.34
Стейтове забезпечення помічних сил (Workm. Comp.)	21.00
Направа печаток для відділів	3.95
Разом	$536,896.69

Виплати з конвенційного фонду.

Обниження вартости інвестицій в бондах (decreased by adjustment)	$ 14.31

Виплати з фонду забезпеки інвестицій і смертности.

Обниження вартости інвестицій в бондах (decreased by adjustment)	$ 19.99

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Виплати з адміністраційного фонду старших членів і молодечого департаменту	$536,896.69
Виплати з конвенційного фонду	14.31
Виплати з фонду забезпеки інвестицій і смертности	19.99
Разом	$536,931.00

Виплати з народного фонду.

Допомога добродійним і культурним установам.

Український Конгресовий Комітет	$ 2,500.00
Український Народний Дім в Ню Йорку	1,000.00
Український Вільний Університет в Мюнхені	501.65
Український Катол. Семинар у Вашингтоні	500.00
Ліґа Української Молоді на видання книжки „Українське мистецтво"	500.00
Американський Червоний Хрест	300.00
Сиротинець у Филаделфії, Па.	300.00
Осередок Української Культури й Освіти в Канаді	250.00
Український Народний Дім в Торонто	250.00
Український Православний Семинар	150.00
Громадський Фонд (Камюніти Фонд)	100.00
Дім Старців у Словтсбурґ, Н. Й.	100.00
Укр. Дівоча Вища Школа у Факс Чейс, Па.	100.00
Інститут Заочного Навчання	100.00
Українська Вільна Академія Наук	100.00
Манітобський Університет (стипендія)	100.00
Тов. Опіки Дітьми у Филаделфії, Па.	100.00
Тов. Опіки Дітьми в Шікаґо, Ілл.	100.00
Літературно Мистецький Клюб в Ню Йорку	100.00
Організація Молоді „Пласт"	100.00
Лемківщина	100.00
На студії українознавства (стипендія)	50.00
Разом	$7,401.65

На видавництва англійською мовою.

Енциклопедія Українознавства англійською мовою	$ 1,094.15
Україна під Совєтами англійською мовою	300.00
Разом	$1,394.15

Інші виплати.

Обниження вартости інвестицій в бондах	$ 1.57
Разом	$ 1.57

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Добродійним і культурним установам	$ 7,401.65
На видавництва англійською мовою	1,394.15
Інші виплати	1.57
Разом	$ 8,797.37

Зіставлення балансу старших членів і молодечого департаменту У.Н.Союзу за 1952 рік.

Стан чинний:

Готівка	$ 318,921.40	2.26%
Морґеджі	642,310.61	4.55%
Бонди	12,585,245.74	89.19%
Позички членам	328,014.82	2.33%
Реальності	225,881.37	1.60%
Друкарня	10,543.79	.07%
Разом	$14,110,917.73	100.00%
Готівка в банках	$ 318,921.40	2.26%
Морґеджі звичайні	601,672.87	4.26%
Морґеджі Федер. Мешк. Адм.	40,637.74	.29%
Бонди Злучених Держав	2,104,250.00	14.91%
Бонди Канадійські (державні)	262,582.28	1.86%
Бонди стейтові	499,860.54	3.54%
Бонди провінціональні (канад.)	606,925.78	4.30%
Бонди муніципальні	755,862.10	5.36%
Бонди залізничих компаній	908,970.89	6.44%
Бонди публічної вжитковости	7,249,231.55	51.37%
Бонди індустріяльні	75,821.25	.54%
Бонди індустріяльні (канад.)	121,741.35	.86%
Позички членам	328,014.82	2.33%
Реальності	92,000.00	.65%
Дім У. Н. Союзу	62,750.00	.45%
Реальності в Керґонксон, Н. Й.	71,131.37	.51%
Друкарня	10,543.79	.07%
Разом	$14,110,917.73	100.00%

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів забезпечення	$11,647,509.71	82.54%
Адміністраційний фонд	135,572.00	.96%
Конвенційний фонд	56,025.66	.40%
Запомоговий фонд	197,457.18	1.40%
Народний фонд	17,067.52	.12%
Посмертний фонд старого роду забезпечення	72,542.84	.51%
Резервовий фонд	17,429.00	.12%
Сирітський фонд	95,516.02	.68%
Фонд забезпеки інвестицій і смертности	108,433.43	.77%
Фонд Згоди Братств	313.97	—%
Фонд Захисту-Сиротинця	19,676.63	.14%
Посмертний фонд молод. департ.	1,698,818.41	12.04%
Адміністраційний фонд мол. деп.	44,555.35	.32%
Разом	$14,110,917.73	100.00%
Посмертний фонд нових родів забезпечення, посмертний фонд старого роду забезпечення, резервовий фонд і посмертний фонд молодечого департаменту на забезпеку чл. грамот	$13,436,299.97	95.22%
Адміністраційний фонд старших членів і адміністраційний фонд молодечого департаменту	$ 180,127.35	0.13%

Загальне зіставлення майна старших членів і молод. департаменту.

Майно старших членів і мол. деп. з кінцем 1952 р.	$14,110,917.73	
Майно старших членів і мол. деп. з кінцем 1951 р.	12,955,122.62	
Приріст майна старших членів і молодечого департаменту У. Н. Союзу в 1952 році	$ 1,155,795.11	8.92%

Зіставлення балансу і актив.

Майно старших членів і молодечого департаменту У. Н. Союзу з кінцем 31. грудня 1952 р.	$14,110,917.73

Активи не втягнені до загального мастку (None Ledger Assets)

Відсотки платні на морґеджах (accrued)	$ 3,798.75
Відсотки платні від позичок на членських грамотах (accrued)	7,035.70
Відсотки платні на бодах (асс.)	97,362.64
Відсотки платні на банкових депозитах	60.55
Залеглі міс. вкладки з відділів	17,674.97
Разом не втягнені активи	$ 125,932.61
Разом усі фонди і не втягнені активи	$14,236,850.34

Обниження актив (Deduct Assets not Admitted)

Бонди понад Amortized Value	$ 7,988.63
Позички на членських грамотах суспендованих членів	2,009.34
Друкарня	10,543.79
	20,541.76
До перенесення	$14,216,308.58
Невиплачені посмертні запомоги	$ 7,995.77
Невиплачені випл. ендавмент	1,207.79
Невиплачені нагороди за нових членів	17,162.89
Федеральний податок за помічні сили	401.41
Вкладки вплачені згори	185,506.36
Чинш заплачений згори	61.20
Дивіденда для членів на 1953 р.	113,000.00
Резерва на забезпечення інвестицій в бондах	23,041.09
Передплата „Свободи" заплачена згори	5,102.53
Сирітський фонд	83,289.94
Народний фонд	16,169.17
Фонд Згоди Братств	313.97
Фонд Захисту-Сиротинця	18,556.94
	$ 462,605.50

Резерва, якої вимагають асекураційні закони на забезпечення:

На забезпечення членських грамот в нових родах забезпечення і в старім роді забезпечення (Commissioners Standard Ordinary 3%)	$8,717,368.00
Резерва, якої вимагають асекураційні закони на забезпечення подвійного забезпечення (Adult Additional Accident Death Benefit)	6,731.00
Резерва, якої вимагають асекураційні закони на забезпечення дітей в молод. деп. У. Н. Союзу (Juvenile Standard Industrial 3½%)	1,139,395.00
Резерва, якої вимагають асекураційні закони на зворот вкладок померших членів	37,000.00
	9,900,494.00
Спеціяльна резерва на забезпеку інвестицій і смертности	$ 425,000.00
Надвишка резерви і інші фонди У. Н. Союзу	3,419,005.52
Разом надвишка резерви і інші фонди У. Н. Союзу	3,844,005.52
Разом	$14,216,308.58

Зіставлення резерви, якої вимагають асекураційні закони на забезпечення членських грамот У. Н. Союзу.

ФОНДИ: посмертний фонд нових родів забезпечення, посмертний фонд старого роду забезпечення, резервовий фонд і посмертний фонд молодечого департаменту з кінцем 31. грудня 1952		$13,544,592.74
РЕЗЕРВА, якої вимагають асекураційні закони для старших членів і дітей в молод. департаменті	$9,900,494.00	
МЕНШЕ: Невиплачені посмертні запомоги, вкладки вплачені згори, резерва на дивіденду й інші виплати	287,736.77	
МЕНШЕ: Спеціяльна резерва на забезпеку член. грамот	425,000.00	
		10,613,230.77
Надвишка резерви (127.6%)		2,931,361.97
Разом		$13,544,592.74

Смертність членства У. Н. Союзу разом в обидвох департаментах 63.3%.

Процентово приходи з інвестицій майна обидвох департаментів до посмертного фонду в 1952 році були 3.07%.

Зіставлення виплат посмертних запомог старших членів і молодечого департаменту У. Н. Союзу за 1952 рік.

	Членів	Сума
З кінцем 1951 року остало невиплачених посмертних допомог	15	$ 9,558.80
В 1952 році померло	422	327,248.90
Разом	437	$336,807.70
В 1952 році виплачено посм. допомог	426	330,311.93
Остало до виплати	11	6,495.77
Полагоджено компромісово		500.00
З кінцем 31 грудня 1952 року остається невиплачених посмертних допомог	11	5,995.77

Виплати ендавмент старших членів і молодечого департаменту в 1952 році.

	Членів	Сума
З кінцем 31 грудня 1951 осталося невиплачених ендавмент	5	$ 2,207.79
В 1952 році вийшов реченець платности ендавмент	302	35,900.00
Разом	307	$ 38,107.79
В 1952 році виплачено ендавмент	299	36,900.00
З кінцем 31. грудня 1952 року остається до виплати	8	$ 1,207.79

Виплати з фонду допомогового.

В 1952 році виплачено з фонду допомогового 1,022 допомог на суму	$ 32,874.00

НЕВИПЛАЧЕНІ ПОСМЕРТНІ ДОПОМОГИ 31. ГРУДНЯ 1952.

Відділ	Дата смерти	Ім'я і прізвище	Місцевість	Сума	Причина не виплачення
157	25 вересня 1928	Лешко Григорій	Wheeling, W. Va.	300.00	Бракує адреси спадкоємців
65	8 травня 1940	Ілечко Роман	Elizabeth, N. J.	200.00	Бракує адреси спадкоємців
76	28 вересня 1940	Лисак Анна	Newark, N. J.	202.92	Правна перешкода
211	1 серпня 1949	Варґель Марія	Stapleton, N. Y.	500.00	Бракує смертних докум.
94	28 квітня 1952	Перцович Іван	Hamtramck, Mich.	500.00	Правна перешкода
130	3 жовтня 1952	Степчук Петро	New York, N. Y.	500.00	Бракує смертних докум.
298	30 листопада 1952	Бодай Франко	New York, N. Y.	470.00	Правна перешкода
320	13 грудня 1952	Харишин Андрій	Baltimore, Md.	822.85	Правна перешкода
122	19 грудня 1952	Заверуха Макар	Tauton, Mass.	1,500.00	Бракує смертних докум.
364	17 грудня 1952	Гавранський Павло	Cleveland, Ohio	500.00	Бракує смертних докум.
225	5 листопада 1952	Сорока Василь	Deslage, Mo.	500.00	Бракує смертних докум.
			Разом	$5,995.77	

ВИКАЗ ТИХ ПОСМЕРТНИХ ДОПОМОГ, ЩО НЕ БУЛИ ВИПЛАЧЕНІ В ПОВНІЙ СУМІ.

Від.	Сума забезп.	Виплачено	Імя і прізвище	Місцевість	Причина невиплати
58	1,000.00	500.00	Куриленко Марія	[illegible]	Стан здоров'я в часі впису

НЕВИПЛАЧЕНІ ЕНДАВМЕНТ 31. ГРУДНЯ 1952 РОКУ.

Від.	Ім'я й прізвище	Сума
245	Корсак Михайло	$ 136.89
105	Навроцький Павло	70.00
130	Кутинський Павло	500.00
45	Ганусей Марія	100.00
120	Феник Володимир	100.00
204	Чарнецька Ольга	100.00
204	Мигович Лаврентій	100.00
227	Цап Иоанна	100.00
	Разом	$1,207.79

Зіставлення інвестицій старших членів і молодечого департаменту У. Н. Союзу за 1952 рік.

Готівка

Готівка з кінцем 31. грудня 1951 р. осталася	$ 312,952.69	
Від 1. січня до 31. грудня 1952 р. депоновано	2,518,329.83	
Відсотки з банків	119.31	
Разом	$2,831,401.83	
Виплачено в 1952 році	2,512,480.43	
Готівка з кінцем 31. грудня 1952 року остається	$ 318,921.40	2.26%

Морґеджі

З кінцем 31. грудня 1951 р. було інвестовано в морґеджах	$ 623,053.13	
В 1952 р. інвестовано в морґеджах	83,400.00	
Разом	$ 706,453.13	
В 1952 році сплачено морґеджів на суму	64,142.52	
З кінцем 31. грудня 1952 р. остається на морґеджах	$ 642,310.61	

Бонди.

З кінцем 31. грудня 1951 р. було інвестовано в бондах	$11,465,014.88	
В 1952 році закуплено бондів	1,150,984.20	
Підвищено вартість інвестицій в бондах	2,170.82	
Надвишка на сплачених бондах	64.86	
Разом	$12,618,234.76	
В 1952 р. сплачено бондів на суму	27,186.00	
Обниженo вартість інвестицій в бондах	5,803.02	
Разом	$ 32,989.02	
З кінцем 31. грудня 1952 року остається на бондах	$12,585,245.74	89.19%

Зіставлення

З кінцем 31. грудня 1952 року остається на бондах	$12,585,245.74
З кінцем 31. грудня 1951 року було інвестовано в бондах	11,465,014.88
В 1952 році збільшено інвестицій в бондах	$ 1,120,230.86

Позички членам

З кінцем 31. грудня 1951 р. було інвестовано на чл. грамотах	$ 339,272.05	
В 1952 р. видано нових позичок	13,471.00	
В 1952 р. додано відсотки до позичок	13,582.76	
Разом	$ 366,325.81	
В 1952 р. сплачено позичок	34,663.05	
В 1952 р. перенесено позички до грошевих зворотів	3,647.94	
З кінцем 31. грудня 1952 р. остається на членських грамотах	$ 328,014.82	2.33%

Реальності

З кінцем 31. грудня 1951 р. остало інвестицій в реальностях	$ 202,500.00	
В 1952 році закуплено реальність в Керґонксон, Н. Й. на Захист-Сиротинець „Союзівку"	71,131.37	
Разом	$ 273,631.37	
Продано реальність	43,000.00	
Обниженo вартість інвестицій в реальностях	4,750.00	
З кінцем 31. грудня 1952 р. остається на реальностях	$ 225,881.37	1.60%

Друкарня

З кінцем 31. грудня 1951 р. було інвестовано в друкарні	$ 12,329.87	
В 1952 р. обниженo вартість машин в друкарні	1,786.08	
З кінцем 31. грудня 1952 р. остається машин вартости	$ 10,543.79	.07%

Виказ зібраних вкладок від членів і виплати посмертних допомог, виплати повної готівки за вивінувальне забезпечення (ендавмент) і виплати допомог з фонду допомогового по стейтам за 1952 рік.

Стейт	Вкладки від членів	Виплати допомог	Порівняння у відсотках
California	$ 2,501.42	$ 1,000.00	40%
Colorado	318.06		
Connecticut	76,931.60	16,790.00	22%
Delaware	7,110.99	1,645.00	23%
Dist. Columbia	1,135.30		
Florida	1,044.98	525.00	50%
Illinois	159,475.37	23,135.00	14%
Indiana	7,273.15	1,185.00	16%
Kansas	2,425.96	1,560.00	64%
Maryland	19,112.35	2,282.15	12%
Massachusetts	32,974.05	5,800.00	17%
Michigan	82,390.54	11,470.00	14%
Minnesota	11,270.62	2,860.00	25%
Missouri	10,510.72	3,206.00	30%
Nebraska	3,324.80		
New Hampshire	4,639.18	570.00	12%
New Jersey	199,113.12	61,356.00	30%
New York	391,572.25	93,866.58	24%
No. Dakota	601.06		
Ohio	132,424.31	30,254.43	23%
Oregon	287.27	500.00	174%
Pennsylvania	378,680.63	131,448.27	35%
Rhode Island	23,909.37	6,190.00	26%
Washington	505.01		
West Virginia	4,617.22	830.00	18%
Wisconsin	3,550.61	60.00	2%
Wyoming	221.52		
Canada	150,640.59	3,552.50	2%
Разом	$1,708,562.05	$400,085.93	23%

(Продовження буде)